

DECYZJA

Na podstawie art. 183, art. 192, w związku z art. 216 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Grupę Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, nr BG/19/22 z 13 stycznia 2022 r. (data wpływu do UMWO – 14.01.2022 r.) o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (wraz z późniejszymi zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego), dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji) i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźlowych, o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A

orzekam

- I. Zmienić, na wniosek Strony, decyzję Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30 czerwca 2006 r. zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo.7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r. i DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r. (sprostowaną postanowieniem Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i postanowieniem nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r.), udzielającą Grupie Azoty Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji), oraz instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żuźlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, w następujący sposób:
1. Dotychczasową treść sentencji decyzji, po wyrazach „orzekam udzielić”, zastępuje się następującą treścią:

„Grupie Azoty Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t (moc na wejściu do instalacji) oraz dla instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żuźlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.”

2. W punkcie 1.2 pozwolenia o nazwie: „Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom” tabela nr 1 otrzymuje nowe brzmienie:

„Tabela nr 1

Instalacja wymagająca pozwolenia zintegrowanego				
Instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy 203,9 MW _t				
Elektrociepłownia służy do produkcji energii cieplnej i elektrycznej zużywanej na potrzeby Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, funkcjonujących w ich obrębie podmiotów zewnętrznych oraz przedsiębiorstwa zaopatrującego część miasta Kędzierzyna-Koźła w energię ciepłą.				
W instalacji spalania paliw eksploatowanych są dwa kotły parowe o łącznej mocy cieplnej 203,9 MW _t (na wejściu). Kotły charakteryzują się następującymi parametrami:				
Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wartość	
1.	Ilość kotłów	szt.	2	
2.	Rok uruchomienia	-	K10 – 2017	
			K11 – 2023	
3.	Producent	-	Kocioł K10 – Rafako S.A.	
			Kocioł K11 – Ekol	
4.	Wydajność produkcyjna kotła	Mg/h	Kocioł K10	140
			Kocioł K11	100
5.	Moc cieplna nominalna	MW _t	Kocioł K10	121,1
			Kocioł K11	82,8
6.	Typ kotła	-	Kocioł K10	parowy, pyłowy
			Kocioł K11	parowy, gazowy
7.	Sprawność kotła	%	Kocioł K10	≥ 91,5
			Kocioł K11	92-96
8.	Temperatura wody zasilającej	°C	Kocioł K10	125
			Kocioł K11	125
9.	Ciśnienie pary	MPa	Kocioł K10	7,5
			Kocioł K11	7,5±0,1
10.	Temperatura pary	°C	Kocioł K10	495 ±5
			Kocioł K11	495 ±5
11.	Zużycie węgla (maks.)	Mg/h	Kocioł K10	21,3
12.	Zużycie gazu (maks.)	Nm ³ /h	Kocioł K11	9662
13.	Temperatura spalania	°C	Kocioł K10	1300
			Kocioł K11	1760
14.	Ilość palników w kotle	szt.	Kocioł K10	12 palników w zabudowie tangencjalnej (po 4 z każdego młyna i po 1 w każdym rogu kotła). Podczas normalnej pracy kotła pracuje 8 palników
			Kocioł K11	2 palniki gazowe na suficie komory spalania
Kotły nr K10 i nr K11 stanowią niezależne źródła emisji i dla nich nie ma zastosowania pierwsza, ani druga zasada łączenia, o których mowa w art. 157a ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i> .				
Zdolność produkcyjna instalacji do spalania paliw wynosi:				
- instalacja kotła K10 – 140 Mg/h pary o parametrach 7,5 MPa i 495±5°C, co odpowiada maksymalnej produkcji 1 226 400 Mg/rok równoważnej 4 157 496 GJ/rok;				
- instalacja kotła K11 – 100 Mg/h pary o parametrach 7,5±1 MPa i 495±5°C, co odpowiada maksymalnej produkcji 336 000 Mg/rok równoważnej 1 139 040 GJ/rok.				
Para z kotłów kierowana jest do turbozespołów, w których na drodze przemian energetycznych uzyskuje się energię elektryczną (generator) i parę (upusty turbin).				

Charakterystyka turbozespołów jest następująca:

Lp.	Wyszczególnienie	Nr turbozespołu				
		TG-1	TG-3	TG-7	TG-6	TG-2 POLTUR
1.	Producent	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda	Siemens	IMP
2.	Typ turbiny	Przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna	Upustowo-kondensacyjna	Przeciwprężna
3.	Moc generatora (MW)	16,6	14,6	14,6	25	1
4.	Upusty pary (MPa)	-	1,5	1,5	1,5 – upusty 1 i 2 0,25 – upust 3 0,003 – upust regeneracyjny	- (turbina zasilana ciepłem odpadowym para 0,6 MPa)
5.	Przeciwprężność	0,15	0,6	0,6	Ciśnienie w skraplaczu: 0,0055 MPa (abs)	0,15/0,25

A) Parametry i warunki wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w układzie kotła K10 i turbogeneratorów TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG2

Kocioł opalany jest węglem (miałem węgla kamiennego) o następujących granicznych parametrach:

- wartość opałowa nie mniejsza niż 19 ÷ 20 MJ/kg,
- zawartość popiołu maksymalnie 26 ÷ 30% wag.,
- zawartość siarki całkowitej nie więcej niż 1,0% wag.

Jako paliwo rozruchowe, dla uruchomienia kotła, stosowany jest olej opałowy o następujących parametrach:

- wartość opałowa nie mniej niż 40,0 MJ/kg,
- zawartość siarki nie więcej niż 1%.

Zużycie oleju na pojedynczy rozruch wynosi nie więcej niż 7,0 Mg.

Proces otrzymywania energii odbywa się w następujących etapach:

- przygotowanie i dostarczenie paliwa do kotła,
- przygotowanie i zasilanie wodą,
- wytwarzanie energii cieplnej,
- wytwarzanie energii elektrycznej,
- oczyszczanie spalin – odazotowanie,
- oczyszczanie spalin – odpylanie,
- oczyszczanie spalin – odsiarczanie,
- odbieranie żużla,
- odbieranie popiołu.

Na potrzeby wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej pracują także: układ chłodzenia i układ wytwarzania sprężonego powietrza.

Przygotowanie i dostarczenie paliwa

Węgiel kamienny transportowany jest z placu składowego lub z wyrotnicy wagonowej do bunkrów przykotłowych jednym z dwóch oddzielnych ciągów transportowych. Węgiel z bunkrów podawany jest podajnikami ślimakowymi poprzez wagi tensometryczne do dwóch z trzech młynów zainstalowanych przy kotle.

Olej służący wyłącznie do rozpalania kotła dostarczany jest autocysterną i rozładowywany do naziemnego zbiornika magazynowego o pojemności roboczej ok. 35 m³, z którego podawany jest pompą do palników kotła.

Przygotowanie i zasilanie wodą

Kocioł zasilany jest mieszaniną wody zdemineralizowanej i kondensatów powrotnych z instalacji produkcyjnych i układów wewnętrznych elektrociepłowni.

Woda zdemineralizowana podawana jest z Instalacji syntezy amoniaku (woda gorąca) i ze Stacji Uzdatniania Wody, a w przypadku postoju Instalacji syntezy amoniaku, tylko ze Stacji Uzdatniania Wody, po podgrzaniu w wymienniku ogrzewanym parą wodną o ciśnieniu 0,35 MPa (abs). Na kondensaty składają się kondensaty powrotne z instalacji produkcyjnych, kondensaty wewnętrzne elektrociepłowni oraz kondensat powstający w wyniku skroplenia pary z wylotu turbiny. Woda zdemineralizowana i kondensat są poddane odgazowaniu w odgazowywaczu termicznym. Pompowana woda o temperaturze 125°C, zasilająca kocioł, jest poddawana korekcji chemicznej polegającej na dozowaniu środka odtleniającego i wody amoniakalnej o stężeniu 1% korygującej wartość pH.

Wytwarzanie energii cieplnej

Energia cieplna wytwarzana jest w kotle typu OP 140 jako para wodna przegrzana o temperaturze 495°C pod ciśnieniem 7,5 MPa. Kocioł OP 140 jest kotłem dwuciągowym, z podciśnieniową komorą paleniskową wyposażoną w 8 palników w zabudowie tangencjalnej. Cyrkulacja wody kotłowej odbywa się w sposób naturalny. Ściany kotła są zbudowane jako membranowe, z rur połączonych płaskownikami. Cała część ciśnieniowa kotła jest zawieszona na konstrukcji nośnej, co umożliwia płynne kompensowanie wydłużeń cieplnych występujących podczas pracy kotła.

Produkcja ciepła odbywa się w wyniku przemiany energii chemicznej paliwa w energię cieplną zawartą w parze wodnej. Kocioł opalany jest pyłem węgla kamiennego przygotowywanym w młynach kulowych typu 6M75. Zainstalowane są trzy młyny, z których w normalnym ruchu pracują dwa, natomiast trzeci stanowi rezerwę. Do każdego z młynów, przy pomocy wentylatorów młynowych wprowadzane jest powietrze służące do transportu pyłu węglowego do palników.

Pył węglowy przygotowany w młynach podawany jest do palników, do których wprowadzane jest również powietrze do spalania paliwa. Powietrze transportowe jest uwzględniane w bilansie powietrza do spalania przez system sterowania procesem spalania. W celu zapewnienia warunków niskoemisyjnego spalania, powietrze do spalania jest dzielone na dwa strumienie. Strumień dodatkowy wprowadzany jest do kotła nad palnikami przez tzw. dysze SOFA, co pozwala ograniczyć zasięg strefy spalania paliwa o najwyższej temperaturze poniżej granicy powstawania tlenków azotu.

Energia chemiczna paliwa wyzwalamana podczas spalania jest przejmowana przez przepływającą w rurach ekranowych mieszaninę wodno-parową. Utrzymywana w warunkach równowagi termodynamicznej mieszanina wodno-parowa trafia do walczaka gdzie następuje rozdział faz i zatrzymanie kropeł wody porywanych przez strumień pary. Woda z walczaka, rurami opadowymi przepływa do rur ekranowych. Para nasycona z walczaka przepływając przez kolejne przegrzewacze umieszczone w strumieniu spalin odprowadzanych ze strefy spalania do kanałów spalin przejmuję energię. Para przegrzana opuszczająca ostatni stopień przegrzewu (tzw. para świeża) osiąga temperaturę 495°C. Temperatura pary świeżej jest regulowana przez wtrysk wody kotłowej do schładzaczy pary zabudowanych pomiędzy poszczególnymi stopniami przegrzewu pary. Para świeża odprowadzana jest do kolektora pary 7,2 MPa.

Spaliny stopniowo oddając ciepło wodzie kotłowej i parze przepływają do strefy ekonomizera, podgrzewając wodę zasilającą kocioł. Wychłodzone do temperatury 320–360°C spaliny kierowane są przez układ katalitycznej redukcji tlenków azotu (SCR), a następnie przez obrotowy podgrzewacz powietrza (LUVO), służący podgrzewaniu powietrza do spalania. Wyczerpane spaliny, schłodzone do temperatury 125–140°C, odprowadzane są za pomocą wentylatorów wyciągowych.

Szczelność komory spalania, niezależnie od stanu urządzenia i aktualnej wielkości wydłużeń cieplnych jest zapewniona przy pomocy zamknięcia wodnego zlokalizowanego w dnie kotła. Stałe produkty spalania odprowadzane są z kotła przy pomocy mokrego odzūlacza zgrzebłowego, umieszczonego w zamknięciu wodnym kotła.

Wytwarzanie energii elektrycznej

Wytwarzanie energii elektrycznej odbywa się w skojarzeniu z produkcją pary. Proces ten odbywa się w pięciu turboszespołach (TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG-2), wyposażonych w dwie turbiny upustowo-przeciwprężne (TG-3, TG-7), jedną turbinę przeciwprężną (TG-1), jedną turbinę upustowo-kondensacyjną

(TG-6) i jedną turbinę badawczą przeciwną (TG-2).

Para z kolektora pary 7,2 MPa doprowadzana jest do turbiny, gdzie następuje - w wyniku rozprężania - przemiana energii wewnętrznej pary w energię kinetyczną jej strugi, a następnie energia kinetyczna zamieniana jest w energię mechaniczną za pomocą łopatek turbiny. Przetworzenie energii mechanicznej na energię elektryczną następuje w uzwojeniu stojana generatora, którego wirnik napędza turbina za pomocą przekładni zębatej.

Turbina TG-6 posiada kilka upustów. Z upustu pierwszego zasilany jest kolektor pary 1,5 MPa.

Z upustu drugiego zasilane są parą 0,25 MPa:

- stacja odgazowania wody zasilającej,
- podgrzewacze powietrza kotła,
- podgrzewacze wody zdeminalizowanej,
- wymiennik ciepłowniczy Centrali miejskiej i wymienniki ciepłownicze Centrali zakładowej,
- wymiennik regeneracji niskoprężnej.

Para z ostatniego upustu, nieregulowanego, kierowana jest do podgrzewu regeneracyjnego wody zasilającej kocioł.

Para z wylotu turbiny odprowadzana jest do kondensatora, z którego skropliny przetłaczane będą do odgazowywacza wody zasilającej.

Turbogenerator badawczy (TG-2 POLTUR) z turbiną przeciwną będzie wykorzystywał ciepło odpadowe w postaci pary 0,6 MPa (turbina ta nie będzie zasilana parą >7 MPa pochodzącą bezpośrednio z kotłów). Jest to turbina badawcza Instytutu Maszyn Przepływowych PAN Gdańsk. Turbozespół TG-2 posiada generator o niewielkiej mocy wynoszącej 1 MW.

Oczyszczanie spalin – odazotowanie

Zastosowana metoda redukcji tlenków azotu oparta jest o technologię selektywnej katalitycznej redukcji tlenków azotu, polegającej na redukcji tlenków azotu, przy użyciu amoniaku jako reagenta, do azotu, tlenu i wody.

Woda amoniakalna o stężeniu wagowym 24% przesyłana jest, z istniejących na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. zbiorników magazynowych, do zbiornika pośredniego o pojemności 12 m³, wyposażonego w urządzenia i układy zabezpieczające przed wydostaniem się cieczy lub oparów. Ze zbiornika woda amoniakalna pompowana jest do systemu przygotowania i wtrysku reagenta. System ten zapewnia dozowanie odpowiedniej ilości reagenta, jego odparowanie i rozrzedzenie w gorącym powietrzu do stężenia 5% (w parowniku) oraz równomierne i kontrolowane wprowadzenie odparowanej mieszanki do strumienia spalin przed reaktorem (równomierne wprowadzanie zapewnia zastosowanie specjalnej siatki). Zapotrzebowanie na reagent określane jest poprzez system pomiarowy parametrów spalin oraz parametrów ruchowych kotła.

Mieszanka spalin oraz odparowanego reagenta, ukierunkowana za pomocą kierownic, przepływa przez kolejne warstwy katalityczne reaktora, na których zachodzi reakcja redukcji tlenków azotu. Ze względu na konieczność utrzymania odpowiedniej czystości powierzchni katalizatora, stanowiącej jeden z istotniejszych czynników wpływających na stopień redukcji, zastosowano odpowiednią konstrukcję reaktora oraz zdmuchiwacze parowe zapewniające czystość reaktora. Spaliny po odazotowaniu przepływają do układu odpylania.

Oczyszczanie spalin – odpylanie

Spaliny po układzie odazotowania przepływają przez obrotowy podgrzewacz powietrza, w którym przekazują ciepło strumieniowi powietrza kierowanego do spalania, a następnie poddawane są wstępnemu oczyszczaniu z pyłów na elektrofiltrze. Elektrofiltr jest jednostrefowy z podziałem strefy odpylania wzdłuż kierunku przepływu spalin na dwa niezależne pola elektryczne. Komora filtra oparta jest na wahaczowej konstrukcji wsporczej. Elektrofiltr posiada sprawność 95%. Spaliny, zawierające < 500 mg/Nm³ pyłów za elektrofiltrem, kierowane są następnie dwoma wentylatorami ciągu do układu odsiarczania.

Oczyszczanie spalin – odsiarczanie

Odsiarczanie spalin oparte jest o technologię półsuchego odsiarczania z zastosowaniem reaktora pneumatycznego zintegrowanego z filtrem tkaninowym, z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego jako sorbentu.

Wapno hydratyzowane dostarczane autocysternami na stanowisko rozładowcze, transportowane jest pneumatycznie do zbiornika magazynowego. Zbiornik ten posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Wapno ze zbiornika magazynowego podawane jest do zbiornika pośredniego. Istnieje także możliwość bezpośredniego rozładunku autocystern do zbiornika pośredniego. Zbiornik pośredni wyposażony jest identycznie jak zbiornik magazynowy. Wapno hydratyzowane, poprzez lej zsypowy, kierowane jest na podajnik komorowy i transportowane w odpowiedniej ilości do reaktora.

Strumień spalin wprowadzany jest do dolnej części reaktora, kondycjonowany/nawilżany wodą przemysłową przepływając przez fluidalne złożo mieszaniny świeżego sorbentu i zawracanego odpadu poreakcyjnego. W reaktorze następuje proces absorpcji pary wodnej na powierzchni stałych cząstek sorbentu tworząc warstwy pary wodnej umożliwiające reakcję, zarówno dwutlenku siarki, jak i innych kwaśnych składników spalin z wodorotlenkiem wapnia. Proces odsiarczania przebiega w temperaturze od 85°C do 110°C. Spaliny opuszczające reaktor, zawierające cząstki stałe, kierowane są do filtra workowego. Filtr ten służy oczyszczeniu strumienia spalin z pyłów, jak również częściowo z kwaśnych składników spalin, gdyż na powierzchni filtra zachodzą takie same reakcje chemiczne, jak w reaktorze. Oczyszczone spaliny, poprzez wentylatory wspomagające ciąg, odprowadzane są do powietrza kominem nr 6.1 E-4.

Odfiltrowane substancje stałe usuwane są z filtra workowego poprzez lej wyładowczy do rynny recyrkulacji. Część wydzielonego w ten sposób odpadu poreakcyjnego zawracana jest za pomocą przenośników fluidalnych do reaktora, a nadmiar, poprzez rynnę aeracyjną, kierowany jest podajnikiem celkowym do zbiornika pośredniego. Zbiornik pośredni wyposażony jest w system aeracji, a wylot powietrza ze zbiornika kierowany jest do leja wyładowczego. Odpad poreakcyjny ze zbiornika pośredniego odprowadzany jest podajnikiem komorowym do zbiornika magazynowego. Zbiornik magazynowy posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Odpad poreakcyjny jest kierowany na stanowisko załadowcze i transportem samochodowym przekazywany uprawnionym odbiorcom.

Odbieranie żuźla

Żużel z kotła pyłowego jest usuwany za pomocą mokrego odżuźlacza stanowiącego zamknięcie wodne komory paleniskowej. Żużel, wygarniany z wanny odżuźlacza przenośnikiem zgrzebłowym, stanowiącym integralną część odżuźlacza, jest podawany na przenośnik taśmowy transportujący go na odległe o ok. 120 m miejsce magazynowania. Przenośnik, ze względu na dużą wilgotność żuźla, jest umieszczony w ogrzewanej (zimą) obudowie na estakadzie, co zapobiega przymarzaniu do taśmociągu w okresie zimowym.

Miejsce magazynowania stanowi betonowy plac otoczony murem oporowym z odwodnieniem do osadnika. Powierzchnia użytkowa miejsca magazynowania, wynosząca ok. 300 m², pozwala na zmagazynowanie żuźla z okresu ok. 25 dni eksploatacji.

Załadunek żuźla na samochody odbywa się przy pomocy ładowarki kołowej.

W przypadku awarii przenośnika taśmowego rozładunek żuźla z wanny odżuźlacza odbywa się do podstawianego kontenera, wywożonego samochodem hakowym.

Odbieranie popiołu

Popiół ze spalin, ze względu na zabudowę układu półsuchego odsiarczania, jest odbierany w kilku etapach. Popiół odseparowany w elektrofiltrze zainstalowanym bezpośrednio za obrotowym podgrzewaczem powietrza zbierany jest w dwóch lejach pod filtrem. Popiół odbierany jest również z leja zainstalowanego na kanale spalin pod ciągiem konwekcyjnym kotła. Transport popiołów z obu miejsc odbywa się pneumatycznie do zbiornika magazynowego - silosu o pojemności ok. 500 m³. Silos posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Popiół ze zbiornika może być ładowany w stanie suchym, poprzez rękaw załadowczy do cystern samochodowych i przekazywany uprawnionym odbiorcom zewnętrznym.

W instalacji, z wyżej opisanego silosu o pojemności 500 m³ możliwy jest także odbiór popiołów w postaci zwilżonej. Odbiór popiołów w stanie zwilżonym odbywa się osobnym rękawem załadowczym wyposażonym w podajnik ślimakowy z trzema punktami zraszania popiołów wodą. Popioły zwilżone za pomocą rękawa ładowane są na samochody ciężarowe typu wanna/wywrotka.

Pozostała ilość popiołu generowanego w procesie spalania odbierana jest w układzie półsuchego

odsiarczania spalin, w postaci odpadu poreakcyjnego.

Układ chłodzenia

Układ chłodzenia obejmuje:

- obieg główny (podstawowy) – zapewniający odbiór ciepła ze skraplania w kondensatorze pary z turbiny,
- obieg pomocniczy – zapewniający przede wszystkim chłodzenie urządzeń mechanicznych.

Woda chłodząca z obu obiegów (głównego i pomocniczego) chłodzona jest w dwucelkowej chłodni wentylatorowej mokrej. Regulację temperatury wody ochłodzonej zapewniają wentylatory zmienno-obrotowe. Woda z mis chłodni, oddzielnie z każdej celki, kierowana jest wspólnym rurociągiem do układu ssania pomp głównego układu chłodzenia i przetłaczana poprzez kondensator na wodorozdzielacz chłodni wentylatorowej. W chłodni woda ulega schłodzeniu oddając ciepło z kondensacji pary do powietrza atmosferycznego. W celu zapewnienia wysokiej sprawności wymiany ciepła w kondensatorze zabudowane jest urządzenie do ciągłego czyszczenia rurek kondensatora. Woda do obiegu pomocniczego pobierana jest z głównego kolektora wody chłodzącej i dalej na wodorozdzielacz chłodni. Odsoliny odprowadzane są do kanalizacji przemysłowej. Woda poddawana jest kondycjonowaniu poprzez dozowanie odpowiednio dobranych preparatów: dyspergatora, inhibitora korozji i biocydów.

Układ wytwarzania sprężonego powietrza

Układ do wytwarzania sprężonego powietrza służy do:

- zasilania aparatury kontrolno-pomiarowej,
- transportu pneumatycznego materiałów sypkich,
- przygotowania prac remontowych.

Układ wyposażony jest w dwie sprężarki śrubowe (jedna pracująca, a druga rezerwowa), separatory, osuszacze wraz z kompletami filtrów i trzy zbiorniki buforowe oraz układ dystrybucji.

B) Parametry i warunki wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w układzie kotła K11 eksploatowanego od dnia 28.11.2023 r.

Kocioł opalany jest gazem ziemnym o następujących granicznych parametrach:

- wartość opałowa nie mniejsza niż 34 MJ/kg,
- zawartość siarki nie więcej niż 40 mg/Nm³.

Proces otrzymywania energii odbywa się w następujących etapach:

- dostarczenie paliwa do kotłów,
- przygotowanie i zasilanie wodą,
- wytwarzanie energii cieplnej.

Kocioł Ekol szczytowo-rezerwowy nr K11 jest kotłem parowym, wyposażonym w walczak, z naturalną cyrkulacją w parowniku. Kocioł wykonany został jako szczelny, w technologii ścian membranowych. Kocioł posiada dwa palniki gazowe na suficie komory spalania. Wyposażony jest w palniki niskoemisyjne, układ recyrkulacji spalin oraz komorę paleniskową o konstrukcji umożliwiającej dotrzymanie wymagań w zakresie emisji tlenków azotu metodami pierwotnymi.

Układ dostarczania paliwa

W kotle spalany jest gaz ziemny, który stanowi paliwo podstawowe jak i rozpałkowe. Gaz pobierany jest z zakładowej sieci gazu wysokociśnieniowego poprzez stację redukcyjno-pomiarową gazu.

Stacja redukcyjno-pomiarowa gazu posiada wydajność około 15 000 Nm³/h i składa się z dwóch niezależnych ciągów redukcyjno-pomiarowych (główny i rezerwowy). Stacja posiada zespół filtrujący gaz wyposażony w dwa filtry przeciwpylowe oraz manometry różnicowe umożliwiające kontrolę spadku ciśnienia, a także zespół pomiarowy wyposażony w gazomierz turbinowy wraz z przelicznikiem objętości gazu. Stacja wyposażona jest w układ podgrzewu gazu, który służy do utrzymania temperatury gazu po redukcji.

Instalacja odprowadzania spalin do powietrza

Spaliny z kotła odprowadzone są do stalowego kominu dwuprzewodowego o wysokości h = 60 m. Spaliny z kotła nr K11 są odprowadzane jednym z przewodów o średnicy wylotu d = 1,9 m. Przewód kominowy wyposażony jest w instalację do ciągłych pomiarów emisji.

Układ przygotowania i zasilania wodą

Układ wodno-parowy kotłów zasilany jest mieszaniną wody zdeminalizowanej i kondensatów powrotnych z instalacji produkcyjnych i układów wewnętrznych elektrociepłowni. Woda zdeminalizowana dostarczana jest ze Stacji Uzdatniania Wody (SUW).

Woda przed podaniem do układu poddawana jest odgazowaniu w odgazowywaczu termicznym (w stacji odgazowania wody). Odgazowana woda gromadzona jest w zbiorniku wody zasilającej o pojemności użytkowej 80 m³. Zasilanie kotła odbywa się z tego zbiornika poprzez pompy wody zasilającej.

Woda w obiegu wodno-parowym kotła poddawana jest korekcyi celem utrzymania wymaganych parametrów chemicznych.

Korekcja prowadzona jest przez dodatek substancji chemicznych:

- 1% roztworu wody amoniakalnej w celu regulacji odczynu pH i zminimalizowania korozji materiałowej (przygotowanego z 24% roztworu wody amoniakalnej i wody zdeminalizowanej) – dozowanie do rurociągu ssawnego wody zasilającej,
- środka odtleniającego do usunięcia tlenu szczątkowego i zminimalizowania korozji materiałowej – dozowanie do rurociągu ssawnego wody zasilającej,
- preparatu do kondycjonowania wody w postaci fosforanów, w celu zapobiegania tworzenia się kamienia kotłowego – dozowanie do walczaka kotła.

Woda zasilająca kocioł podgrzewana jest w ekonomizerze (podgrzewaczu wody zasilającej).

Instalacja wytwarzania energii cieplnej

Energia cieplna wytwarzana jest w każdym z kotłów jako para wodna przegrzana o temperaturze 495°C pod ciśnieniem 7,5 MPa.

Gaz ziemny spalany jest w komorze paleniskowej za pomocą dwóch palników umieszczonych na suficie komory spalania. Woda zasilająca przepływając przez ściany membranowe kotła ogrzewa się przez ciepło powstające w wyniku spalania gazu ziemnego. W parowniku kotła woda przechodzi w parę wodną, która po przejściu przez walczak i układ przegrzewaczy umieszczonych w drugim ciągu spalin wyprowadzana jest rurociągiem pary 7,5 MPa do pierścieniowego kolektora pary 7,0 MPa. Rurociąg pary, ze względu na swoje oddalenie od kolektora pierścieniowego, będzie dogrzewany w czasie postoju kotła K11, w celu szybszego wprowadzenia kotła do ruchu.

Instalacja wytwarzania energii elektrycznej

Produkcja pary technologicznej, ciepła i energii elektrycznej będzie prowadzona w oparciu o wspólny układ (turbogeneratory TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG-2) opisany w części A charakteryzującej kocioł K10.

Instalacja do składowania odpadów - mieszanek popiołowo-żuźlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę i maksymalnej pojemności składowiska 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m.

Składowisko popiołów i żużli jest budowlą ziemną, nadpoziomowym stawem osadowym, składającym się obecnie z 3 komór, otoczonym obwałowaniami o minimalnej szerokości korony 4,0 m. System drenażu kanalizacyjnego odwadnia powierzchnię czaszy składowiska, natomiast pozostała powierzchnia jest odwadniana za pomocą systemu rowów opaskowych podskarpowych. Teren składowiska nie posiada warstwy izolacyjnej.

Eksploracja składowiska prowadzona jest w ruchu ciągłym, a odpady kierowane są do komór metodą hydrotransportu z wykorzystaniem systemu rurociągów. W komorze składowej następuje sedimentacja odpadów i ich odwodnienie, a woda nadosadowa, poprzez przelewy mnichów, odprowadzana jest rurociągiem, a następnie systemem rowów, do obiektów Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków (CMBOŚ – Staw 2).

Na instalacji do składowania odpadów, tj. zakładowym składowisku popiołów i żużli, przewiduje się prowadzenie procesu przetwarzania odpadów w procesie D5 poprzez składowanie na składowisku odpadów mieszanek popiołowo-żuźlowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych o kodzie 10 01 80.

Odpady te powstają w instalacji spalania paliw i następnie poprzez system rurociągów odprowadzane są cyklicznie przez całą dobę na składowisko odpadów.

Parametry techniczne instalacji:

Składowisko w obecnej formie składa się z 3 komór o łącznej pojemności 8,056 mln m³

komora 1/3 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 3,164 mln m³ (20,6 ha)

komora 2 przy rzędnej 201 m n.p.m. posiada pojemność – 2,068 mln m³ (18,0 ha)

komora 4 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 2,824 mln m³ (18,5 ha)

Maksymalna ilość odpadów możliwa do zeskładowania to 9,5 mln Mg przy rzędnej 216 m n.p.m.

Komory nr 1/3 i nr 4 składowiska są eksploatowane naprzemiennie, gdzie przyjmowany jest jeden rodzaj odpadu - mieszanki popiołowo-żużłowe o kodzie 10 01 80. Natomiast komora nr 2 przeznaczona również do składowania ww. odpadów i stanowi komorę rezerwową.

Z uwagi na technologię transportu i samego składowania odpadów na składowisku nie stosuje się warstw izolacyjnych pośrednich pomiędzy kolejnymi warstwami odpadów, co związane jest również ze statyką budowli.

Odprowadzenie wód odciekowych, wód opadowych i roztopowych realizowane jest z zastosowaniem następujących obiektów i urządzeń:

- studnie odpływowe tzw. „mnichy” do odprowadzania wody nadosadowej;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- rów zbiorczy (poza granicami charakteryzowanej instalacji).

Wyposażenie składowiska stanowią:

- rurociągi do transportu mieszanek popiołowo-żużłowych;
- mnichy do odprowadzania wody nadosadowej i piętrzenia poziomy składowanych odpadów;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- studnie odpływowe;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- otwory obserwacyjne – piezometry - 31 sztuk;
- pomosty obsługowe.

Technologia składowania odpadów:

Doprowadzenie do komór składowiska mieszanek popiołowo-żużłowych (w postaci pulpy) następuje z wykorzystaniem rurociągów dosyłowych, tłocznych, o średnicy 400 mm, wykonanych ze stali, które ułożone są na koronach eksploatowanych komór.

Doprowadzenie pulpy do poszczególnych komór następuje na wprost pomostu rurowego przechodzącego przez Kanał Kędzierzyński. Pomiędzy Kanałem Kędzierzyńskim, a komorą 4 wykonane zostało rozgałęzienie rurociągów. Jeden z nich biegnie w kierunku komory 4 i 1/3 (komory 4 i 1/3 posiadają wspólne zasilanie), a drugi w kierunku komory 2.

W koronach komór 4 i 1/3 rurociągi dosyłowe ułożone są na poziomie 207 m n.p.m., natomiast w komorze 2 na poziomie 201 m n.p.m. Zrzuty pulpy zlokalizowane są w odległościach ok. 80 ÷ 150 m od siebie i minimum 80 m od studni odpływowej (tzw. „mnicha”). Odległość wylotu rurociągów pulpy od podstawy obwałowań wynosi ok. 15 m.

Składowanie odpadów w komorach 1/3 i 4 prowadzi się w sposób zapewniający prawidłowość i równomierne ich odkładanie oraz spływ wód nadosadowych z zachowaniem właściwego osadzania się części stałych i eliminację erozyjnego działania wód na wnętrze obwałowań skarpy.

Odprowadzenie wód nadosadowych z eksploatowanych komór następuje poprzez studnie odpływowe, tzw. „mnichy”, wykonane z rur stalowych o średnicy 1400 mm. Studnie odpływowe połączone są rurociągiem o średnicy 800 mm z istniejącymi na poziomie 204 m n.p.m. (w przypadku komór 4 i 1/3) i 199,5 m n.p.m. studniami. Woda nadosadowa z komór 4 i 1/3 jest następnie, poprzez szereg studni ułożonych kaskadowo na różnych poziomach, wprowadzana do rowu opaskowego u podstawy składowiska, a dalej do zbiorczego rowu prowadzącego do Stawu nr 2 w Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków. W przypadku komory 2 woda nadosadowa odprowadzana jest rurociągiem

wykonanym z PCV o średnicach 400 mm i 315 mm do studni rozprężnej, która znajduje się u podnóża komory 2, a dalej rowem zbiorczym również do ww. Stawu nr 2. Sposób gospodarowania ściekami w Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków opisano w pozwoleniu zintegrowanym udzielonym Grupie Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Marszałka Województwa Opolskiego z 30 czerwca 2015 r. nr DOŚ.7222.12.2015.AK (z późn. zm.).

Prowadzenie zrzutów mieszanek popiołowo-żużlowych następuje w sposób zapewniający jak najszybsze uzyskiwanie plaży, na całym obwodzie komory, odsuwającej lustro wody od wewnętrznej strony skarpy (przy założeniu, że lustro wody nie powinno przykrywać więcej niż $\frac{1}{3}$ powierzchni komory) oraz utrzymywanie głębokości wody przy studni odpływowej na poziomie nie większym niż 0,3 m.

Wymagane jest utrzymywanie maksymalnego dopuszczalnego zamulenia na poziomie 0,5 m poniżej korony skarpy, jak również czasowe przerwanie użytkowania aktualnie eksploatowanej komory w przypadku stwierdzenia, w piezometrze eksploatacyjnym, poziomu lustra wody poniżej 2 m od poziomu obwałowania komory oraz utrzymywanie w stałej gotowości komory rezerwowej, umożliwiającej składowanie odpadów, w przypadku wystąpienia awarii lub zakłóceń w pracy komory eksploatowanej.

Zdolność maksymalna przyjmowania mieszanek popiołowo-żużlowych na składowisko wynosi 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę, tj. 11,4 Mg sm/godzinę. Uwzględniając średnie (36,5%) uwodnienie odpadów, zdolność ta wynosi 438 ton odpadów/dobę, tj. 18 Mg/godzinę.

Natomiast maksymalna ilość odpadów (w przeliczeniu na suchą masę) możliwa do wydobycia w ciągu doby wynosi 1100 Mg. Przyjmując 10-cio godzinny czas pracy, ilość odpadów możliwa do wydobycia z komór składowiska w ciągu godziny wynosi 110 Mg s.m.

”

3. Punkt II pozwolenia pn. „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w czasie normalnego funkcjonowania instalacji” w całości otrzymuje nowe brzmienie:

„II. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w czasie normalnego funkcjonowania instalacji

II.1. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

II.1.1. Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, środki ograniczające emisję

Tabela nr 2

Lp.	Numer emitora	Źródło emisji	Urządzenia ochrony powietrza	Wysokość emitora	Średnica emitora	Temperatura wylotowa	Czas emisji
				h [m]	d [m]	T [K]	[h/rok]
Instalacja do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t							
Źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t							
1.	6.1.E-4	Kocioł OP-140, nr K10 Emitor kotła K10	-Elektrofiltr, -Układ selektywnej redukcji katalitycznej NO _x (SCR), -Układ odsiarczania spalin (IOS), -Pulsacyjny filtr workowy	80,0	2,4	403	8760
Źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t – eksploatowane od dnia 28.11.2023 r.							
2.	6.1.E-5	Kocioł Ekol, nr K11 Emitor kotła K11	Brak	60,0	1,9	373	3360

Pozostałe źródła emisji wchodzące w skład instalacji spalania paliw							
3.	6.1.E-10n	Zbiornik wody amoniakalnej o poj. 12 m ³ - odpowietrzenie	Brak	10,0	0,05	282	8760
4.	6.1.E-11n	Zbiornik oleju opałowego o poj. 35 m ³ - odpowietrzenie	Brak	4,0	0,05	282	40
5.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu o poj. 300 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	22,4	0,3x0,15	303	600
6.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych o poj. 500 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	32,9	0,65x0,4	373	8760
7.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin o poj. 300 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	26,3	0,20	323	8760
8.	6.1.E-15	System odkurzania urządzeń i pomieszczeń nawęglania	Filtrocyclon	6,7	0,10	288	550
9.	6.1.E-16	System odkurzania układu odsiarczania spalin	Filtrocyclon	9,4	0,15	282	550
10.	6.1.E-17	System odkurzania zbiornika popiołów lotnych i zbiornika sorbentu	Filtrocyclon	34,2	0,10	282	550
11.	6.1.E-18	Zbiornik pośredni sorbentu o poj. 150 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	23,5	0,20	303	8760
12.	6.1.E-19	System odkurzania kotłowni	Filtrocyclon	2,0	0,20	293	550
Instalacja do składowania odpadów innych niż niebezpieczne nie stanowi źródła emisji zorganizowanej substancji do powietrza							

II.1.2 Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji

A. Kocioł K10

Tabela nr 3a

Lp.	Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standard emisyjny	Graniczne wielkości emisyjne (wartość średniodobowa lub średnia z okresu pobierania próbek)	Graniczne wielkości emisyjne (wartość średnioroczna lub średnia z próbek pobranych w ciągu roku)	Wielkość emisji
				mg/Nm ^{3 1)}	mg/Nm ^{3 1)}	mg/Nm ^{3 1)}	mg/Nm ^{3 1)}
1.	6.1.E-4	Kocioł OP-140, nr K10 Emitor kotła K10	Pył	20	22	14	-
			Dwutlenek siarki	200	220	200	-
			Dwutlenek azotu	200	210	180	-
			Amoniak	-	-	5	-
			Tlenek węgla	-	-	-	200 ⁶⁾

			Chlorowodór	-	-	5 / 20 ⁵⁾	-
			Fluorowodór ²⁾	-	-	3	-
			Benzo(a)piren	-	-	-	0,0013
			Arsen ³⁾	-	-	-	0,053
			Chrom ^{VI 3)}	-	-	-	0,045
			Cynk ³⁾	-	-	-	0,063
			Kadm ³⁾	-	-	-	0,0035
			Miedź ³⁾	-	-	-	0,035
			Nikiel ³⁾	-	-	-	0,021
			Ołów ³⁾	-	-	-	0,028
			Rtęć ⁴⁾	-	0,009	0,009	0,009
			Tal ³⁾	-	-	-	0,0011
			Antymon ³⁾	-	-	-	0,017
			Kobalt ³⁾	-	-	-	0,0023
			Mangan ³⁾	-	-	-	0,023
			Wanad ³⁾	-	-	-	0,0046

¹⁾ odnosi się do suchych gazów odlotowych (w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa), w warunkach normalnych przy zawartości 6 % tlenu,

²⁾ w tym fluor i inne fluorki rozpuszczalne w wodzie,

³⁾ jako suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10,

⁴⁾ jako suma rtęci i jej związków,

⁵⁾ 20 mg/Nm³ w przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu kamiennym wynosi 1 000 mg/kg (suchej masy) lub jest wyższa,

⁶⁾ wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO.

B. Kocioł K11 – eksploatowany od dnia 28.11.2023 r.

Tabela nr 3b

Lp.	Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standard emisyjny ze spalania gazu ziemnego	Graniczne wielkości emisyjne ze spalania gazu ziemnego (wartość średniodobowa lub średnia z okresu pobierania próbek)	Graniczne wielkości emisyjne ze spalania gazu ziemnego (wartość średnioroczna lub średnia z próbek pobranych w ciągu roku)
				mg/Nm ^{3 1)}	mg/Nm ^{3 1)}	mg/Nm ^{3 1)}
1.	6.1.E-5	Kocioł Ekol, nr K11 Emitor kotła K11	Pył	5	-	-
			Dwutlenek siarki	35	-	-
			Dwutlenek azotu	100	85	60
			Tlenek węgla	100	-	15 ²⁾

¹⁾ odnosi się do suchych gazów odlotowych (w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa), w warunkach normalnych przy zawartości 3 % tlenu,

²⁾ wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO.

C. Pozostałe źródła emisji

Tabela nr 3c

Lp.	Nr emitora	Źródło emisji	Substancja	Wielkość emisji dopuszczalnej
				kg/h
1.	6.1.E-10n	Zbiornik wody amoniakalnej o pojemności 12 m ³ – odpowietrzenie	Amoniak	0,001
2.	6.1.E-11n	Zbiornik oleju opałowego o pojemności 35 m ³ – odpowietrzenie	Węglowodory alifatyczne	0,04
3.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu o pojemności 300 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
4.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych o pojemności 500 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,015
5.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin o pojemności 300 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,019
6.	6.1.E-15	System odkurzania urządzeń i pomieszczeń nawęglania	Pył ogółem = PM 2,5	0,018
7.	6.1.E-16	System odkurzania układu odsiarczania spalin	Pył ogółem = PM 2,5	0,023
8.	6.1.E-17	System odkurzania zbiornika popiołów lotnych i zbiornika sorbentu	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
9.	6.1.E-18	Zbiornik pośredni sorbentu o pojemności 150 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
10.	6.1.E-19	System odkurzania kotłowni	Pył ogółem = PM 2,5	0,03

D. Emisja roczna z instalacji

Tabela nr 3d

Lp.	Nazwa substancji	Wielkość emisji rocznej z instalacji [Mg/rok]	
		Do dnia 27.11.2023 r.	Od dnia 28.11.2023 r.
1.	Pył	21,9	23,71
2.	Dwutlenek siarki	308,4	321,0
3.	Dwutlenek azotu	277,7	299,27
4.	Tlenek węgla	308,4	313,81
5.	Amoniak	15,429	15,429
6.	Chlorowodór	30,66	30,66
7.	Fluorowodór ¹⁾	4,64	4,64
8.	Benzo(a)piren	0,002	0,002
9.	Arsen ²⁾	0,081	0,081
10.	Chrom ^{VI 2)}	0,07	0,07
11.	Cynk ²⁾	0,096	0,096
12.	Kadm ²⁾	0,0054	0,0054
13.	Miedź ²⁾	0,054	0,054
14.	Nikiel ²⁾	0,032	0,032
15.	Ołów ²⁾	0,044	0,044

16.	Rtęć ³⁾	0,014	0,014
17.	Tal ²⁾	0,0018	0,0018
18.	Antymon ²⁾	0,026	0,026
19.	Kobalt ²⁾	0,0035	0,0035
20.	Mangan ²⁾	0,035	0,035
21.	Wanad ²⁾	0,007	0,007
22.	Węglowodory alifatyczne	0,00244	0,0016

¹⁾ w tym fluor i inne fluorki rozpuszczalne w wodzie,

²⁾ jako suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10,

³⁾ jako suma rtęci i jej związków.

II.2. Emisja odpadów

II.2.1. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania z określeniem miejsca ich powstawania, magazynowania i sposobu zagospodarowania oraz środki zapobiegania lub ograniczania powstawaniu odpadów

- a) Wykaz rodzajów i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania w wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw oraz w instalacji do składowania odpadów wraz z miejscami magazynowania i sposobami zagospodarowania odpadów

Tabela nr 4

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania odpadów	Przewidywane sposoby gospodarowania odpadami
		Źródło powstawania odpadów			
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji do spalania paliw					
ODPADY NIEBEZPIECZNE					
1.	16 08 02*	Zużyte katalizatory zawierające niebezpieczne metale przejściowe lub ich niebezpieczne związki Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10 /odpad stanowi zużyty katalizator z instalacji katalitycznego odazotowania spalin SCR/	100,0	Odpady będą magazynowane luzem, selektywnie, w oznakowanym, wydzielonym sektorze hali magazynowej budynku 670.	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania)
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE					
2.	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04) Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10 /Odpad stanowi - żużel ze spalania węgla kamiennego w kotle K10/	12 000,0	Żużel z komory paleniskowej kotła zsypywany jest lejami zsywowymi do odzūżlacza zgrzeblowego wypełnionego wodą. Z odzūżlacza zgrzeblowego żużel jest przemieszczany grawitacyjnie do kruszarki walcowej, po czym za pomocą przenośnika taśmowego kierowany będzie do miejsca magazynowania odpadu,	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania

				<p>tj. na szczelny, betonowy plac o powierzchni 300 m², otoczony murem oporowym, z którego ewentualne odcieki kierowane są przez osadnik do kanalizacji przemysłowej zakładu.</p> <p>W przypadku awarii przenośnika taśmowego odpad żużla kierowany będzie do podstawianego kontenera o pojemności ok. 40 m³ i wywożony z wykorzystaniem transportu samochodowego.</p>	<p>odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).</p>
3.	10 01 02	<p>Popioły lotne z węgla</p> <p>Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10</p> <p>/ Odpad stanowią - popioły lotne z odpylacza wstępnego/</p>	53 000,0 Mg s.m.	<p>Popiół lotny podawany jest grawitacyjnie poprzez zsuwnię z odcięciem do pomp transportu pneumatycznego zabudowanych bezpośrednio pod każdym z lejów elektrofiltra, po czym odpad transportowany jest rurociągami do zbiornika magazynowego ZB1 o pojemności 500 m³.</p>	<p>Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).</p>
4.	10 01 82	<p>Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)</p> <p>Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10</p> <p>/Odpad stanowią - mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowej metody odsiarczania gazów odlotowych/</p>	10 500,0 Mg s.m.	<p>Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowej metody odsiarczania gazów odlotowych odbierane są spod odpylacza końcowego - filtra workowego oraz lejów pod reaktorem IOS.</p> <p>Miejsce magazynowania są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbiornik magazynowy o pojemności 300 m³, do którego odpady transportowane są pneumatycznie, - betonowy, zadaszony plac z murem oporowym o powierzchni ok. 35 m² oraz szczelny, zamykany kontener odbiorcy odpadów usytuowany w wyznaczonym sektorze betonowego placu z murem oporowym o powierzchni 300 m², do których odpady są dostarczane kontenerem samowładawczym. 	<p>Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).</p>

5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02 Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10 /Odpad stanowią - filtry workowe z procesu oczyszczania spalin/	2,0	Odpady będą magazynowane selektywnie w zadaszonej wiacie o powierzchni ok. 9 m ² posiadającej podłoże betonowe. Wiatą zlokalizowana jest pomiędzy placem magazynowym żużli o kodzie 10 01 01, a wiatą magazynową na odpady z odsiarczania gazów odlotowych o kodzie 10 01 82. Odpady będą magazynowane w szczelnych, oznakowanych pojemnikach.	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).
6.	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03 Źródło powstawania odpadów: Kamienie wyseparowane z paliwa tj. węgla kamiennego dostarczanego do instalacji /Odpad stanowią - kamienie wyseparowane z węgla kamiennego/	15,0	Odpady zbierane są selektywnie skąd przekazywane są do wyznaczonego miejsca magazynowania odpadów – wyznaczonego sektora placu przy budynku 081, o powierzchni 15 m ² .	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów					
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE					
7.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzenia odpadów paleniskowych. Źródła powstawania: Odpady powstają w wyniku wydobycia ze składowiska popiołów i żużli. /Odpad stanowią - mieszanki popiołowo-żużłowe/	250 000,0	Odpady nie są magazynowane.	Odpady z chwilą wydobycia z komór przekazywane są następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).

b) Podstawowy skład chemiczny i właściwości wytwarzanych odpadów

Tabela nr 5

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Skład i właściwości odpadów
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji do spalania paliw			
ODPADY NIEBEZPIECZNE			
1.	16 08 02*	Zużyte katalizatory zawierające niebezpieczne metale przejściowe lub ich niebezpieczne związki	<p>Odpadem jest zużyty katalizator wanadowo-tytanowo-wolframowy powstający podczas jego wymiany w węźle katalitycznego odazotowania spalin SCR kotła K10.</p> <p>W skład odpadu wchodzi nośnik katalizatora składający się z tlenku tytanu (TiO₂) oraz tlenków aktywnych metali: pięciotlenku wanadu (V₂O₅) i trójtlenku wolframu (WO₃). Odpad stały, w postaci wielkogabarytowych modułów typu „plaster miodu”.</p> <p>Odpad niepalny, mogący być toksyczny [HP6], ekotoksyczny [HP14], mogący powodować podrażnienia [HP4], mogący wykazywać bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla co najmniej jednego elementu środowiska, np. wody.</p>
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE			
2.	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	<p>Odpad stanowi żużel ze spalania węgla kamiennego w zakładowej Elektrociepłowni. Odpad w postaci stałej, złożony z ziaren o nieregularnym kształcie, strukturze w przewodzie porowatej i szklistej, barwy ciemnoszarej. Wykazuje uziarnienie charakterystyczne dla frakcji zwirowych i piaskowych, przy czym w zakresie uziarnienia < 2 mm zawiera się do 75% masy żużla. Posiada ustabilizowany skład chemiczny, gdzie dominującymi składnikami jest Al₂O₃ i SiO₂, które stanowią łącznie ok. 70% wag. Pozostałe składniki to Fe₂O₃, MgO, SO₃, CaO, SO₃, Na₂O, K₂O i inne śladowe związki (w zależności od węgla).</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
3.	10 01 02	Popioły lotne z węgla	<p>Popioły lotne niezasiarczone powstają w wyniku spalania węgla kamiennego. Odpad stały, sypki, w postaci miękkiego mineralnego pyłu o kolorze od jasno do ciemnoszarego. Odpad ten pod względem chemicznym to mieszanina: Al₂O₃, SiO₂, Fe₂O₃, MgO, SO₃, CaO, SO₃, Na₂O, K₂O.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
4.	10 01 82	Mieszanki popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)	<p>Odpad poprocesowy w postaci suchego proszku koloru białoszarego, łatwo usuwalnego z komory absorpcyjnej i urządzeń odpylających, dającego się łatwo przesywać i transportować dzięki niskiej zawartości wilgoci (1,0 -3,0 % wag).</p> <p>Odpad poprocesowy z metody półsuchej, posiada własności ścierne, adhezyjne i higroskopijne.</p> <p>Wielkości cząstek odpadu z metody półsuchej zazwyczaj mieszczą się w przedziale średnic 10-50 μm.</p> <p>Gęstość nasypowa tego odpadu uzależniona jest od zawartości popiołu i wilgoci oraz stopnia jego ubicia lub sprasowania, a także od zasiarczenia spalin. Luźno usypany odpad posiada gęstość w granicach 400÷700 kg/m³, a w stanie utrzęsionym w granicach 750-1050 kg/m³.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>

5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Odpad w postaci stałej, stanowią zużyte materiały filtracyjne w postaci filtrów workowych wykonanych z materiałów naturalnych, tj. tkaniny bawełnianej, materiał miękki o dobrych właściwościach termoizolacyjnych, chłonnych. Odpad zanieczyszczony cząsteczkami pyłu wychwyconych z procesu oczyszczania spalin. Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
6.	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03	Odpady to kamienie wyselekcjonowane z węgla dostarczanego jako paliwo dla elektrociepłowni, to materiał pochodzenia naturalnego, niezanieczyszczony. Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów			
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE			
7.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzenia odpadów paleniskowych.	Odpad to ciało stałe, sypkie, koloru popielato-szarego, to mieszanina popiołów i żużli powstających w wyniku spalania paliwa (miał węgla kamiennego w kotłach zakładowej elektrociepłowni) składająca się w 85 % z popiołów i w 15% żużli. Odpad nie wykazuje właściwości wymienionych w załączniku nr 3 ustawy o odpadach.

II.2.2. Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko:

- kontrola przebiegu procesu i pracy instalacji, celem zapewnienia stabilnej eksploatacji wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu,
- właściwa kontrola ilości i jakości paliwa niezbędnego dla prawidłowej realizacji działania instalacji do spalania paliw,
- stosowanie paliw o wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości siarki i popiołu,
- przekazywanie wytwarzanych odpadów wyłącznie uprawnionym odbiorcom,
- segregacja odpadów oraz selektywne ich magazynowanie, szczególnie odpadów przewidzianych do odzysku,
- systematyczne szkolenie całej załogi i prowadzenie ciągłych kontroli w zakresie prawidłowego funkcjonowania instalacji,
- prowadzenie racjonalnej i oszczędnej gospodarki materiałowej, np. poprzez stosowanie dobrej jakości materiałów eksploatacyjnych,
- recykling lub odzysk pozostałości z instalacji kotła K10 w sektorze budowlanym,
- cykliczna regeneracja zużytych wkładów katalizatora z instalacji SCR w instalacji kotła K10, w celu ponownego ich wykorzystywania w instalacji,
- opalanie kotła K11 gazem ziemnym, co eliminuje powstawanie odpadów paleniskowych.

II.3. Emisja hałasu do środowiska

II.3.1. Źródła emisji hałasu oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu w ciągu doby

Tabela nr 6

Lp.	Nazwa źródła emisji hałasu	Czas pracy źródeł hałasu w czasie odniesienia ¹⁾ [h]	
		Pora dzienna	Pora nocna
1.	Budynek nr 211 Turbinownia <ul style="list-style-type: none"> • turbozespoły - 5 szt., • pompy uzupełniające - moc elekt. 3÷45 kW (7 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • pompy obiegowe - moc elekt. 45÷250 kW (6 szt., z czego w ruchu 5 szt.), • pompy wody grzewczej - moc elekt. 250 kW (3 szt.), • pompy kondensatu - moc elekt. 55/66 kW (3 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy wtrysku - moc elekt. 11 kW (3 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompa wody przemysłowej - moc elekt. 28 kW (1 szt.), • pompy recyrkulacyjne wody ruchowej (pomocniczego układu chłodzenia) - moc elekt. 45 kW (2 szt.), • pompy spustów odwodnień czystych: moc elekt. 15 kW (2 szt.), • pompy spustów odwodnień brudnych: moc elekt. 4,5 kW (2 szt.), • pompa spustów wody ruchowej: moc elekt. 1,1 kW (1 szt.), • pompy kondensatu głównego: moc elekt. 30 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • pompa zębata ścieków zaolejonych: moc elekt. 2,2 kW (1 szt.), • pompa ze zbiornika spustów awaryjnych oleju: moc elekt. 11 kW (1 szt.), • pompy wody ruchowej 30 kW (2 szt.), • pompa skroplin z regeneracji 7,5 kW (1 szt.). 	8	1
2.	System zasilania węglem <ul style="list-style-type: none"> • budynek rozładunku wagonów, • wywrotnica wagonów kolejowych - moc elekt. 1,5÷55 kW, • mosty - moc elekt. 7,5÷55 kW (2 szt.), • taśmociągi - silniki elektryczne - moc elekt. 4,5÷45 kW (12 szt.). 	8	1
3.	Budynek kotłowni kotła nr K10 <ul style="list-style-type: none"> • wentylatory: <ul style="list-style-type: none"> – powietrza - moc elekt. 200 kW (2 szt.), – powietrza młynowego - moc elekt. 250 kW (2 szt.), – spalin kotła - moc elekt. 250 kW (2 szt.), • dmuchawy powietrza uszczelniającego - moc elekt. 37 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • młyny węglowe - moc elekt. 160 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • podajniki węgla - moc elekt. 5,5 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • odźwiżnice - moc elekt. 6 kW (1 szt.), • pompy wody zasilającej - moc elekt. 800 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy skroplin z podgrzewaczy wody zdeminielizowanej - moc elekt. 15 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • stacja pomp oleju rozpałkowego - moc elekt. 5,5 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • zdmuchiwalce: <ul style="list-style-type: none"> – komory paleniskowej - moc elekt. 0,18 kW (20 szt.), – przegrzewaczy - moc elekt. 0,75 kW (8 szt.), – pęczków eco - moc elekt. 0,55 kW (6 szt.), 	8	1

	<ul style="list-style-type: none"> - wkładów katalitycznych - moc elekt. 1,1 kW (2 szt.), - obrotowego podgrzewacza powietrza - moc elekt. 0,55 kW (2 szt.), • wentylatory systemu przygotowania powietrza rozrzedzającego układu katalitycznego odazotowania spalin SCR - moc elekt. 11 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.). 		
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku kotłowni: <ul style="list-style-type: none"> • Wentylatory 2,8 kW – 3 szt. • Wentylatory 0,25 kW– 3 szt. 	8	1
4.	Budynek pompowni oleju opałowego <ul style="list-style-type: none"> • pompy rozładownicze oleju - moc elekt. 5,5 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy obiegowe oleju - moc elekt. 4 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompa systemu spustu oleju - moc elekt. 0,55 kW (1 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • centrala nawiewna (dachowa) - moc elekt. 1,1 kW (1 szt.), • wentylator - moc elekt. 0,06 kW (1 szt.), • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 0,5÷1,9 kW (2 szt.). 	8	1
5.	Budynek pompowni wody chłodniczej obiegowej <ul style="list-style-type: none"> • pompy głównego układu chłodzenia - moc elekt. 200 kW (2 szt.), • pompy pomocniczego układu chłodzenia - moc elekt. 45 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy dozujące środki korekcji wody - moc elekt. 0,16 W (5 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • centrala nawiewna (dachowa) - moc elekt. 0,55 kW (1 szt.), • wentylatory - moc elekt. 0,18÷1,2 kW (6 szt.), • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 0,56÷4 kW (3 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 1,3 kW (1 szt.). 	8	1
6.	Budynek sprężarkowni <ul style="list-style-type: none"> • sprężarki - moc elekt. 250÷260 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • Wentylatory - moc elekt. 3,1 kW (6 szt.). 	8	1
7.	Chłodnia wentylatorowa <ul style="list-style-type: none"> • wentylatory - moc elekt. 160 kW (2 szt.). 	8	1
8.	Układy wentylacyjno-klimatyzacyjne pomieszczeń budynku urządzeń elektrycznych: <ul style="list-style-type: none"> • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 2,53÷8,8 kW (15 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 7,42 kW (1 szt.). 	8	1
9.	Układy wentylacyjno-klimatyzacyjne pomieszczeń budynku nastawni: <ul style="list-style-type: none"> • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 2,57÷3,24 kW (9 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 2,81 kW (1 szt.). 	8	1
10.	Pompy zasilające zbiornik pośredni reagenta układu odazotowania spalin - moc elekt. 0,37 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.)	8	1
11.	Pompy podawcze reagenta układu odazotowania spalin - moc elekt. 0,75 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.)	8	1
12.	Wentylatory spalin po elektrofiltrze - moc elekt. 315 kW (2 szt.)	8	1
13.	Wentylatory wspomagające spalin po układzie odsiarczania - moc	8	1

	elekt. 355 kW (2 szt.)		
14.	<p>Obiekt odsiarczania spalin</p> <ul style="list-style-type: none"> • pompy wody procesowej - moc elekt. 60 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • dmuchawy Roots'a - moc elekt. 11,1 kW (2 szt.) • wentylator boczno-kanalowy systemu odkurzenia przemysłowego obszaru zbiornika pośredniego odpadu poreakcyjnego z odsiarczania - moc elekt. 11 kW (1 szt.), • wentylator powietrza doszczelniającego na kanałach spalin surowych - moc elekt. 4,4 kW (2 szt.). 	8	1
15.	<p>Obiekt magazynowania i załadunku odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin</p> <ul style="list-style-type: none"> • wentylator układu odpylania zbiornika magazynowego odpadu poreakcyjnego - moc elekt. 5,5 kW (1 szt.), • wentylator układu odpylania zbiornika pośredniego sorbetu - moc elekt. 2,2 kW (1 szt.), • dmuchawa boczno-kanalowa nadmuchu zbiornika gorącym powietrzem - moc elekt. 2,2 kW (1 szt.). 	8	1
16.	<p>Budynek kotłowni szczytowo-rezerwowej</p> <ul style="list-style-type: none"> • kocioł Ekol nr K11 • wentylatory powietrza - moc elekt. 400 kW (2 szt.), • pompy wody zasilającej - moc elekt. 560 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.) 	8	1
	<p>Układ wentylacyjno-klimatyzacyjny kotłowni szczytowo-rezerwowej</p> <ul style="list-style-type: none"> • centrale wentylacyjne - moc elekt. 5 kW (12 szt.), • wentylatory - moc elekt. 8 kW (8 szt.). 	8	1
	<p>Układ wentylacyjno-klimatyzacyjny budynku elektrycznego</p> <ul style="list-style-type: none"> • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 3,5 ÷ 10,5 kW (12 szt.), • centrala nawiewno-wywiewna - moc elekt. 43 kW (1 szt.). 	8	1
17.	<p>Stacja redukcyjno-pomiarowa gazu</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwa niezależne ciągi redukcyjno-pomiarowe (1 główny i 1 rezerwowy) 	8	1

¹⁾ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia (6:00-22:00) kolejno po sobie następującym lub 1 najmniej korzystnej godzinie nocy (22:00-6:00).

II.3.2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez zakład na terenach objętych ochroną przed hałasem

Tabela nr 7

Lp.	Oznaczenie terenów chronionych zlokalizowanych w otoczeniu zakładu ¹⁾	Opis terenu wg tabeli nr 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112)	Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku w [dB] wyrażony równoważnym poziomem dźwięku	
			$L_{Aeq D}$	$L_{Aeq N}$
1.	AMN1, AMN2 - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ²⁾	Lp. 2a Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	50	40
2.	A7RM - teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych ²⁾	Lp. 2b Tereny zabudowy zagrodowej	55	45

3.	B1MW - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej ³⁾ L-MWNU - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej niskiej i usług nieuciążliwych ⁴⁾	Lp. 3a Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	55	45
4.	A22MU - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	Lp.3d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	55	45
5.	L-US - tereny usług sportu, rekreacji i turystyki ⁴⁾ B1US - tereny sportu i rekreacji ³⁾	Lp.3c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	55	..*

Objaśnienia:

- ¹⁾ teren nie jest wykorzystywany zgodnie z jego funkcją w porze nocy, zatem nie obowiązuje na nim dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy,
²⁾ na podstawie Uchwały nr XXXV/226/2017 Rady Gminy Bierawa z dnia 9 października 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bierawa dla sołectw Bierawa, Stare Koźle i Brzeźce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 2564.),
³⁾ na podstawie Uchwały nr XIII/104/2019 Rady Gminy Bierawa z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniego obszaru gminy Bierawa obejmującego sołectwa Grabówka, Korzonek, Ortowice, Stara Kuźnia, Kotłarnia i Goszyce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2019 r. poz. 3930),
⁴⁾ na podstawie Uchwały nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2003 r. poz. 1038) ze zmianami w Uchwale nr XXXII/387/08 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 30 października 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2008 r. poz. 2425). ”

4. W punkcie IV. pozwolenia o nazwie „Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców, paliw oraz ilość wykorzystywanej wody przez instalację”, tabela nr 9 w całości otrzymuje następujące brzmienie:

„Tabela nr 9

Lp.	Surowce i czynniki energetyczne	Wskaźnik zużycia lub zużycie dobowe	Zużycie roczne
Instalacja spalania paliw			
1.	Miał węgla kamiennego ¹⁾	0,042 Mg/GJ	173 000 Mg
2.	Gaz ziemny ²⁾	25,6 Nm ³ /GJ	29 200 tys. Nm ³
3.	Amoniak roztwór 24%	6,1 m ³ /d	2 200 m ³
4.	Sorbent, wodorotlenek wapnia	12,1 Mg/d	4 400 Mg
5.	Azot bezpieczeństwa ³⁾	0,338 Nm ³ /GJ	1 789 000 Nm ³
6.	Energia elektryczna	5,66 kWh/GJ	30 000 MWh
7.	Olej opałowy	7 Mg/jeden rozruch dla kotła K10	150 Mg
8.	Olej turbinowy ³⁾	1,6x10 ⁻³ kg/GJ	8,335 Mg
9.	Środek odtleniający dla potrzeb instalacji kotła K11	3,6 kg/d	0,5 Mg
10.	Preparat do kondycjonowania wody dla kotła K11	8,6 kg/d	1,2 Mg
11.	Woda zdeminalizowana	4 300 m ³ /d	1 186 000 m ³
12.	Kondensaty do produkcji pary wodnej	1400 m ³ /d	270 000 m ³
13.	Woda przemysłowa	6 500 m ³ /d	1 500 000 m ³
14.	Woda sanitarna	35 m ³ /d	3 000 m ³
Ponadto w instalacji zużywa się środek odtleniający do korekcyj chemicznej wody kotłowej, preparaty do kondycjonowania wody oraz katalizator do procesu odazotowania spalin.			

Instalacja do składowania odpadów
Eksploatacja instalacji nie wymaga zużycia wody, surowców, materiałów i energii

- ¹⁾ dla zdolności produkcyjnej kotła K10 – 4 157 496 GJ/rok;
²⁾ dla zdolności produkcyjnej kotła K11 – 1 139 040 GJ/rok;
³⁾ dla zdolności produkcyjnej kotłów K10 i K11 – 5 296 536 GJ/rok.”

5. Punkt V. pozwolenia o nazwie „Ilość, stan i skład ścieków powstających w wyniku eksploatacji instalacji”, otrzymuje w całości następujące brzmienie:

„V. Ilość, stan i skład ścieków powstających w wyniku eksploatacji instalacji

W wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw powstają następujące rodzaje ścieków:

- ścieki z układów olejowego smarowania turbin parowych,
- ścieki z odsalania obiegu chłodniczego kotła K10,
- ścieki z odsalania i odmulania kotła K10,
- ścieki z wanny żuźlowej kotła K10,
- odcieki z placu magazynowego żuźła,
- ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K10,
- woda wykroplona z powietrza w sprężarkowni,
- ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin,
- odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego kotła K11,
- odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji kotła K11,
- skropliny ze spalin z kotła K11,
- ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K11.

W wyniku eksploatacji instalacji do składowania odpadów powstają wody nadosadowe wraz z wodami opadowymi.

Tabela nr 10

Źródło powstawania ścieków	Ilość	
	dobowa [m ³ /dobę]	roczna [m ³ /rok]
I. Instalacja spalania paliw		
1. Ścieki z układów olejowego smarowania turbin	82	30 000
2. Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego w instalacji kotła K10	795	290 000
3. Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K10, w tym: - Ścieki z odsalania i odmulania kotła K10 - Ścieki z wanny żuźlowej kotła K10 - Odcieki z placu magazynowego żuźła - Ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K10 - Woda wykroplona z powietrza w sprężarkowni	986	360 000
4. Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K11, w tym: - Odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego kotła K11 - Odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji kotła K11 - Ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K11	35	4 900
5. Skropliny ze spalin z kotła K11	0,5	20
Razem: Ścieki odprowadzane do kanalizacji przemysłowej	1 898,5	684 920

Źródło powstawania ścieków	Ilość	
	dobowa [m ³ /dobę]	roczna [m ³ /rok]
6. Ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin – odprowadzane do kanalizacji deszczowej	1 013	165 000
II. Instalacja do składowania odpadów		
Wody nadosadowe wraz z wodami opadowymi	-	3 820 000

Tabela nr 11

Stan i skład powstających ścieków	Wartość i jednostka
I. Instalacja spalania paliw	
1. Ścieki z układów olejowego smarowania turbin	
Odczyn (pH)	6,5 -10,0
Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	20 mg/l
2. Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego w instalacji kotła K10	
Odczyn (pH)	6,0 – 9,0
Przewodność elektryczna właściwa	4 325 μS/cm
Chlorki	780 mg/l
3. Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K10 oraz	
4. Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K11	
Odczyn (pH)	6,0 - 11,0
CHZT _{Cr}	5 000 mg O ₂ /l
Zawiesiny ogólne	7 000 mg/l
Chlorki	820 mg/l
5. Skropliny ze spalin z kotła K11	
Odczyn (pH)	5,0 - 9,0
Siarczany	1 500 mg/l
6. Ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin Proces chłodzenia turbin nie stanowi źródła zanieczyszczenia ścieków – woda przemysłowa po procesie chłodzenia turbin, w tym samym składzie, odprowadzana jest do kanalizacji deszczowej	
II. Instalacja do składowania odpadów	
Odczyn	6,5 -9,0
CHZT _{Cr}	90 mg O ₂ /l
Azot amonowy	50 mg/l
Azot azotanowy	60 mg/l
Siarczany	500 mg/l
Chlorki	500 mg/l
Fenole lotne (indeks fenolowy)	0,05 mg/l
Chrom ogólny	0,05 mg/l
Miedź	0,05 mg/l
Żelazo	5,0 mg/l
Nikiel	0,1 mg/l
Cynk	0,2 mg/l
Kadm	0,01 mg/l
Ołów	0,1 mg/l

Wprowadzanie ścieków przemysłowych z instalacji oczyszczania ścieków przemysłowych Grupy Azoty ZAK S.A. do wód powierzchniowych uregulowane jest w odrębnym pozwoleniu zintegrowanym.”

6. Punkt VI. pozwolenia o nazwie „Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków odbiegających od normalnych, warunki określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach, środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia, oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń ograniczających emisję tak szybko jak to możliwe pod względem technicznym” w całości otrzymuje nowe brzmienie:

„VI. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach

- 1) Warunki określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji, środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń ograniczających emisję tak szybko, jak to możliwe pod względem technicznym

Dla potrzeb określenia okresów rozruchów i wyłączenia instalacji energetycznego spalania paliw ustala się:

a1) punkt końcowy okresu rozruchu źródła o mocy nominalnej 121,1 MW_t – kotła K10

Za koniec okresu rozruchu źródła uznaje się osiągnięcie co najmniej dwóch wartości progowych spośród następujących parametrów uruchamianego kotła:

- wydajność produkcji pary w kotle - 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
- zamknięcie zawierađa na obejściowym kanale gazów spalinowych (tj. skierowanie pełnego strumienia spalin na instalację odsiarczania spalin) – nie dłużej niż 2 godziny od wyłączenia palników olejowych,
- czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) - 5h.

a2) punkt końcowy okresu rozruchu źródła o mocy nominalnej 82,8 MW_t – kotła K11

Za koniec okresu rozruchu źródła uznaje się osiągnięcie co najmniej dwóch wartości progowych spośród następujących parametrów uruchamianego kotła:

- osiągnięcie temperatury pary min. 495°C,
- osiągnięcie ciśnienia pary min. 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie 20 Mg pary/h.

b1) punkt początkowy okresu wyłączenia źródła o mocy nominalnej 121,1 MW_t – kotła K10

Za początek okresu wyłączenia źródła uznaje się osiągnięcie minimalnego obciążenia wyłączenia dla stabilnego wytwarzania i określa się, jako punkt początkowy okresu wyłączenia, następującą wartość progową nominalnej mocy obiektu energetycznego (wyrażoną jako odsetek nominalnej mocy cieplnej kotła):

- 50 % nominalnej mocy cieplnej kotła.

b2) punkt początkowy okresu wyłączenia źródła o mocy nominalnej 82,8 MW_t – kotła K11

Za początek okresu wyłączenia źródła uznaje się osiągnięcie minimalnego obciążenia wyłączenia dla stabilnego wytwarzania, gdy wytworzona energia cieplna nie może być już

bezpiecznie i niezawodnie wykorzystywana bezpośrednio na terenie zakładu i określa się, jako punkt początkowy okresu wyłączenia, następującą wartość progową obciążenia (wyrażoną jako odsetek nominalnej mocy cieplnej kotła):

- 20 % nominalnej mocy cieplnej kotła (co odpowiada produkcji na poziomie 20 Mg pary/h).

c) środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia instalacji

Środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia instalacji określone są dla całej instalacji do spalania paliw, w skład której wchodzi dwa kotły: nr K10 i K11 i dzielą się na organizacyjne i techniczne.

Rozwiązania organizacyjne:

- obowiązek przestrzegania zoptymalizowanej procedury rozruchu i wyłączenia instalacji do spalania paliw, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz maksymalnego ograniczenia czasu trwania tych operacji,
- prowadzenie systematycznej kontroli jakości stosowanych paliw i materiałów pomocniczych,
- prowadzenie systematycznej kontroli, oceny i utrzymania właściwego stanu technicznego urządzeń w oparciu o skomputeryzowany system zarządzania utrzymaniem ruchu CMMS,
- bieżąca kontrola przestrzegania warunków pozwolenia zintegrowanego określających maksymalny dopuszczalny czas trwania okresów rozruchu i wyłączenia instalacji do spalania paliw,
- prowadzenie systematycznej kontroli wielkości emisji i wykorzystywanie jej do optymalizacji sposobów rozruchu i wyłączenia instalacji,
- funkcjonowanie instalacji pod nadzorem Zintegrowanego Systemu Zarządzania, w tym Systemu Zarządzania Środowiskowego w oparciu o normę ISO 14001.

Rozwiązania techniczne:

- zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych sprawdzonych w praktyce eksploatacyjnej i jednocześnie rekomendowanych jako spełniające wymagania BAT,
- wykorzystanie aparatów i urządzeń wykonanych z materiałów odpowiednich do warunków procesów oraz posiadających parametry konstrukcyjne sprawdzone w praktyce eksploatacyjnej,
- stosowanie paliw i materiałów pomocniczych o jakości ściśle odpowiadającej wymogom zastosowanej technologii,
- utrzymywanie dobrego stanu technicznego obiektów energetycznego spalania,
- wieloparametrowy system kontroli przebiegu procesu spalania.

d) środki techniczne zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń służących redukcji emisji tak szybko, jak to jest możliwe pod względem technicznym

- zastosowanie rozwiązań technicznych pozwalających na poprawne funkcjonowanie urządzeń służących redukcji emisji w możliwie szerokich przedziałach parametrów,
- wdrożenie i rygorystyczne przestrzeganie zoptymalizowanej procedury rozruchu i wyłączenia kotłów ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz jak najszybszego, dopuszczalnego uruchomienia urządzeń i układów ograniczających emisję zanieczyszczeń,
- w instalacji kotła gazowego K11 stosowane są palniki niskoemisyjne, które ze względu na konstrukcję techniczną ograniczają emisję tlenków azotu przez cały okres pracy kotła bez względu na okres rozruchu i wyłączenia instalacji.

2) Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków odbiegających od normalnych oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach

Tabela nr 12

Lp.	Warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych	Maksymalny czas utrzymywania się warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych	Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach
Instalacja spalania paliw: źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t (kocioł K10)			
1.	<p>Rozruch kotła</p> <p>Kocioł rozpalany jest za pomocą oleju opałowego, co trwa około od 1,2 do 3 godzin (1,2 h ze stanu gorącego, 2 h ze stanu ciepłego, 3 h ze stanu zimnego).</p> <p>Następnie sukcesywnie uruchamiane są młyny węglowe (zasilając palniki kotła) oraz reaktor odazotowania i elektrofiltr.</p> <p>Po osiągnięciu obciążenia kotła w wysokości ok. 50% obciążenia nominalnego uruchamiany jest układ odsiarczania spalin. Stabilizację pracy układu odsiarczania osiąga się w czasie do 2 godzin od momentu wygaszenia ostatniego palnika rozruchowego.</p> <p>Rozruch kończy się z chwilą osiągnięcia co najmniej dwóch wartości progowych spośród parametrów kotła określonych w pozwoleniu zintegrowanym.</p>	Jednorazowo do 5 godzin	<p>Praca kotła w pierwszej fazie rozruchu (przy użyciu palników rozpałkowych) bez układu odazotowania, z sukcesywnie uruchamianymi strefami elektrofiltra i bez układu odsiarczania.</p> <p>Emisja substancji do powietrza sukcesywnie zmniejsza się w miarę uruchamiania poszczególnych układów do redukcji emisji.</p>
2.	Upusty pary podczas rozpalania kotła	Jednorazowo do 3 godzin	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki
3.	Upusty pary przez zawory bezpieczeństwa. W sytuacjach spadku zapotrzebowania na parę poniżej obciążenia kotła.	Jednorazowo do 10 minut	Kocioł ma zainstalowany tłumik hałasu
4.	<p>Zatrzymywanie kotła na krótki postój.</p> <p>Następuje sukcesywnie zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania dopływu paliwa do palników. Złoże sorbentu w reaktorze odsiarczania utrzymywane jest w stanie fluidalnym przy pomocy powietrza podawanego do reaktora.</p>	Jednorazowo do 90 minut	Nie następuje zwiększona emisja substancji do powietrza - instalacje do redukcji wielkości emisji są eksploatowane
5.	<p>Zatrzymywanie kotła na długi postój.</p> <p>Następuje sukcesywnie zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania dopływu paliwa do palników. Złoże sorbentu w reaktorze odsiarczania utrzymywane jest w stanie fluidalnym przy pomocy powietrza podawanego do reaktora - do czasu całkowitego wygaszenia kotła, a następnie reaktor opróżniany jest z mieszaniny sorbentu i odpadu poreakcyjnego.</p>	Jednorazowo do 90 minut	Nie następuje zwiększona emisja zanieczyszczeń do powietrza. Nastąpi zwiększenie ilości odpadu poreakcyjnego w wyniku opróżnienia reaktora odsiarczania.
Instalacja spalania paliw: źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t (kocioł K11)			
6.	<p>Rozruch kotła</p> <p>Kocioł nie wymaga rozpalania i od momentu uruchomienia od razu zasilany jest paliwem podstawowym, tj. gazem ziemnym. Po zapaleniu palników następuje wygrzewanie kotła i sukcesywny wzrost obciążenia do momentu osiągnięcia obciążenia kotła w wysokości ok. 20% obciążenia nominalnego, gdy następuje przejście do pracy</p>	Jednorazowo do 2 godzin	Emisja substancji na poziomie normalnych warunków eksploatacji.

Lp.	Warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych	Maksymalny czas utrzymywania się warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych	Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach
	normalnej.		
7.	Upusty pary podczas rozpalania kotła.	Jednorazowo do 2 godzin	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki hałasu
8.	Upusty pary przez zawory bezpieczeństwa - w sytuacjach spadku zapotrzebowania na parę poniżej obciążenia kotła.	Jednorazowo do 10 minut	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki hałasu
9.	Zatrzymywanie kotła Następuje sukcesywne zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania zasilania palników gazem ziemnym.	Jednorazowo do 30 minut	Emisje substancji sukcesywnie spadają wraz z obniżaniem się ilości spalanego gazu.

7. Treść punktu VII. pozwolenia o nazwie „Wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji, w szczególności sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych” w całości otrzymuje nowe brzmienie:

„Do działań i środków organizacyjnych i technicznych mających na celu ograniczenie emisji substancji i energii, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości należą:

- 1) przestrzeganie wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, zawierającego wszystkie cechy wymienione w BAT 1, w skład którego wchodzi m.in.: deklaracja stosowania polityki środowiskowej przez najwyższe kierownictwo oraz szereg zasad postępowania/procedur określających prawa i obowiązki dla poszczególnych osób w zakresie: monitorowania, nadzorowania i kontroli instalacji, a także procedury nadzoru i dokumentowania działania systemu zarządzania środowiskowego.

W skład systemu zarządzania środowiskowego wchodzi:

- program zapewniania jakości/kontroli jakości paliw w celu zagwarantowania, aby właściwości wszystkich paliw były w pełni określone i kontrolowane (BAT 9). Służy on poprawie ogólnej efektywności środowiskowej w obiekcie spalania oraz ograniczeniu emisji do powietrza,
- plan zarządzania w celu ograniczenia emisji do powietrza w warunkach innych niż normalne warunki użytkowania, obejmujący okresy rozruchu i wyłączenia (BAT 10),
- plan gospodarki odpadami – realizowany w celu ograniczenia ilości odpadów przesyłanych do unieszkodliwienia (BAT 16),
- plan gospodarki pyłem – realizowany w celu zapobiegania emisjom rozproszonym lub, jeżeli nie jest to wykonalne, w celu ograniczenia emisji wtórnych z załadunku, rozładunku, magazynowania lub gospodarowania paliwem i pozostałościami.

System zarządzania środowiskowego nie zawiera :

- planu zarządzania hałasem – obecnie nie jest on wymagany, gdyż nie stwierdzono, aby obiekty wrażliwe odczuły dokuczliwość związaną z hałasem.

W przypadku pozyskania informacji o wystąpieniu dokuczliwości hałasu prowadzący zobowiązany jest niezwłocznie do jego opracowania i wdrożenia, jako część systemu zarządzania środowiskowego. Informację o opracowaniu tego planu należy przekazać Marszałkowi Województwa Opolskiego w terminie 1 m-ca od dnia jego opracowania.

- planu zarządzania zapachami – nie dotyczy. W przedmiotowej instalacji nie stosuje się paliw i substancji o uciążliwym zapachu, w związku z tym nie ma konieczności sporządzania planu zarządzania zapachami.

2) monitorowanie jednostkowego zużycia paliwa, zgodnie z wymaganiami konkluzji BAT 2

W podpunkcie IX.6, określony został obowiązek monitorowania jednostkowego zużycia paliwa w przypadku wprowadzenia w instalacji znaczących zmian, które mogą wpłynąć na te parametry lub po uruchomieniu nowego źródła spalania paliw.

Powiązany z BAT poziom sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania węgla kamiennego w kotle o mocy < 1 000 MW wyrażony za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto, dla istniejącej jednostki spalania paliw jest określony w konkluzjach BAT na poziomie 75-97 %.

Powiązany z BAT poziom sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania gazu ziemnego w kotle wyrażony za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto, jest określony w konkluzjach BAT na poziomie 78-95 %.

3) monitorowanie kluczowych parametrów procesu, zgodnie z wymaganiami konkluzji BAT 3

Instalacja do spalania paliw w Zakładzie objęta jest ciągłymi pomiarami emisji do powietrza, w ramach których badane są również parametry spalin takie jak: przepływ, zawartość tlenu, temperatura i ciśnienie, a także zawartość pary wodnej.

W podpunkcie IX.7, określony został obowiązek monitorowania parametrów strumienia spalin łącznie z monitoringiem kluczowych parametrów procesu (w zależności od mierzonego parametru – okresowo lub w postaci pomiarów ciągłych).

4) w celu poprawy ogólnej efektywności środowiskowej i sprawności spalania (BAT 6 i BAT 18) zapewnione zostały optymalne warunki spalania w połączeniu z niżej wymienionymi technikami:

- a. stosowanie paliwa tego samego rodzaju o ściśle określonej jakości, o wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości siarki i popiołu; gaz będzie pobierany z zakładowej sieci gazowej i pochodzi od jednego dostawcy, stąd nie będzie prowadzone mieszanie gazu w celu jego uśredniania (BAT 6a),
- b. właściwe, optymalne prowadzenie procesu spalania węgla w kotle (BAT 6a),
- c. właściwe, optymalne prowadzenie procesu spalania gazu w kotle, dzięki zastosowaniu dwóch niskoemisyjnych palników. Każdy palnik ma kompletną linię gazową na ramie i automatykę palnika (wraz z armaturą odcinającą i pomiarem przepływu). Moc palnika jest kontrolowana po stronie paliwa i powietrza do spalania poprzez zmniejszenie ciśnienia w linii zasilającej za pomocą zaworów regulacyjnych (BAT 6a),
- d. stosowanie i utrzymywanie we właściwym stanie technicznym urządzeń ograniczających emisję pyłów do powietrza - elektrofiltrów, odpylaczy tkaninowych i filtrocyclonów, a także emisję gazów do powietrza. Układy i urządzenia wchodzące w skład instalacji są poddawane regularnym, planowanym przeglądom i konserwacjom, ponadto kotły podlegają dozorowi Urzędu Dozoru Technicznego (BAT 6b),

- e. właściwa kontrola i ocena przebiegu procesu wytwarzania energii oraz stanu technicznego instalacji, w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania paliwa i energii (BAT 6c),
 - f. stosowanie i utrzymanie we właściwym stanie urządzeń do ciągłego pomiaru parametrów spalin i wielkości emisji substancji do powietrza (BAT 6c),
 - g. systematyczna ocena stosowanych rozwiązań technicznych w aspekcie ich standardu ekologicznego i technicznego, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i praktyki przemysłowej, w tym rozwiązań odpowiadających wymogom najlepszej dostępnej techniki (BAT 6d),
 - h. właściwa kontrola ilości i jakości paliwa, niezbędnego dla prawidłowej realizacji instalacji spalania paliw (BAT 6e),
 - i. zintegrowany proces spalania gwarantujący wysoką sprawność kotła K10 oraz podstawowe techniki redukcji NO_x:
 - kocioł opalany jest pyłem węgla kamiennego, stosowane są palniki o niskiej emisji NO_x,
 - pył węglowy przygotowany w młynach podawany jest do palników, do których wprowadzane jest również powietrze do spalania paliwa. Powietrze transportowe jest uwzględniane w bilansie powietrza do spalania przez system sterowania procesem spalania,
 - w celu zapewnienia warunków niskoemisyjnego spalania, powietrze do spalania jest dzielone na dwa strumienie. Strumień dodatkowy wprowadzany jest do kotła nad palnikami przez tzw. dysze SOFA, co pozwala ograniczyć zasięg strefy spalania paliwa o najwyższej temperaturze poniżej granicy powstawania tlenków azotu (BAT 18 a).
- 5) zoptymalizowanie pracy SCR w kotle K10 w celu ograniczenia emisji amoniaku do powietrza wiążącej się ze stosowaniem SCR (BAT 7)
- W instalacji kotła K10 stosowana jest technika katalitycznego odazotowania spalin SCR, z wykorzystaniem katalizatora na bazie tlenków wanadu i wolframu oraz jako reagenta amoniaku (woda amoniakalna 24%).
- Dla zoptymalizowania pracy układu stosowany jest system przygotowania i wtrysku reagenta. System ten zapewnia dozowanie odpowiedniej ilości reagenta, jego odparowanie i rozrzedzenie w gorącym powietrzu do stężenia 5% (w parowniku) oraz równomierne i kontrolowane wprowadzenie odparowanej mieszanki do strumienia spalin przed reaktorem (równomierne wprowadzanie zapewnia zastosowanie specjalnej siatki). Zapotrzebowanie na reagent określane jest poprzez system pomiarowy parametrów spalin oraz parametrów ruchowych kotła. Mieszanka spalin oraz odparowanego reagenta, ukierunkowana za pomocą kierownic, przepływa przez kolejne warstwy katalityczne reaktora, na których zachodzi reakcja redukcji tlenków azotu.
- W konkluzjach BAT został określony poziom emisji powiązany z BAT (BAT-AELs) dla emisji amoniaku do powietrza ze stosowania SCR wynosi <3-10 mg/Nm³ - jako średnia roczna lub średnia z okresu pobierania próbek.
- W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji amoniaku na poziomie 5 mg/Nm³ jako średnia roczna.
- 6) stosowanie systemów redukcji emisji substancji do powietrza, zapewniając ich optymalną wydajność i dostępność (BAT 8)

W celu zapobiegania emisjom do powietrza lub ich ograniczania w nowych układach do wytwarzania energii cieplnej (kocioł K10) i elektrycznej zastosowano rozwiązania techniczne i technologiczne nowoczesne i sprawdzone w praktyce eksploatacyjnej, które są rekomendowane jako spełniające wymagania BAT. Układami pomocniczymi przy kotle K10 są m.in.: układ odazotowania, układ odpylania, układ odsiarczania, układ odbierania żużla i układ odbierania popiołu. Stałym elementem jest także monitorowanie jakości jednostkowego zużycia paliwa i czynników energetycznych, a także systematyczne dokonywanie oceny energochłonności procesu oraz sprawności energetycznej kluczowych układów; wykorzystywanie do monitorowania układów pomiarowych z systemem komputerowym, czy stosowanie wysokoefektywnych urządzeń oraz zapewnienie im profesjonalnej obsługi, poprzez utrzymywanie dobrego stanu technicznego obiektów energetycznego spalania co wpływa na ich długotrwałą, bezawaryjną pracę, ograniczając do niezbędnego minimum ilość zatrzymań instalacji dla potrzeb przeglądów i remontów.

Zarówno projekt instalacji K10, sposoby jej prowadzenia wspomagane zaawansowanymi systemami automatyki oraz wytyczne konserwacji, zapewniają stosowanie systemów redukcji zanieczyszczeń przy optymalnej wydajności i dostępności.

- 7) monitorowanie emisji do powietrza podczas innych niż normalne warunków użytkowania (BAT 11)

W instalacji do spalania paliw Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. prowadzony jest ciągły pomiar emisji, który obejmuje również okresy rozruchu i wyłączenia kotłów. Wyniki monitoringu wykorzystywane są do optymalizacji sposobów rozruchu i wyłączenia instalacji.

Dodatkowo przestrzegana jest zoptymalizowana procedura rozruchu i wyłączenia instalacji energetycznego spalania paliw, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz maksymalnego ograniczenia czasu trwania tych operacji, a także prowadzona jest systematyczna kontrola jakości stosowanych paliw i materiałów pomocniczych.

W warunkach odbiegających od normalnych, w okresie rozruchu i wyłączenia kotła K11 instalacja może być źródłem emisji skroplin ze spalin. Strumień tych ścieków nie jest znaczący, w związku z tym monitoring tych ścieków będzie polegał na szacunkowym określaniu ilości tych ścieków na podstawie pojemności bezodpływowej studzienki, w której będą zbierane z uwzględnieniem stopnia jej zapełnienia.

- 8) w celu zwiększenia sprawności energetycznej spalania (BAT 12 i BAT 19), należy stosować poniższe techniki:

- a. optymalizację spalania – proces spalania paliwa w instalacji prowadzony jest w taki sposób, aby prowadzić do pełnego spalania węgla/węglowodorów, tj. do podstawowego produktu spalania CO₂. W tym celu prowadzi się kontrolę podstawowych parametrów procesu (m.in. temperatury spalin, zawartości tlenu w spalinach). Pozwala to na dobór optymalnych warunków prowadzenia procesu spalania i odpowiednie regulowanie parametrami pracy kotłów (BAT 12a),
- b. minimalizację zużycia energii – w instalacji dąży się do minimalizacji zużycia energii na potrzeby własne poprzez wykorzystywanie efektywnych urządzeń, odpowiednie sterowanie pracą urządzeń, a także kontrolę wielkości zużycia energii na potrzeby własne instalacji.

Minimalizację zużycia energii osiąga się m.in. poprzez maksymalne wykorzystanie kondensatów z układów grzewczych i ciepła odpadowego z wytwórni produkcyjnych do

- zasilania kotłów, podgrzewania wody zdemineralizowanej oraz uzupełniania systemu c.o. (w sezonie grzewczym), lub też poprzez stosowanie rozwiązań minimalizujących zużycie czynników energetycznych, takich jak: dobór optymalnych warunków prowadzenia procesu, oraz wykorzystywanie ciepła strumienia spalin lub czynników energetycznych, posiadających odpowiedni do wykorzystania potencjał energetyczny (BAT 12d),
- c. wstępny podgrzew powietrza do spalania – w kotle K10 stosowany w obrotowych podgrzewaczach powietrza w drugim ciągu kotła, a w kotle K11 podgrzewanie powietrza do spalania za pomocą spalin poprzez pośredni zamknięty układ wodny (BAT 12e),
 - d. wstępne podgrzewanie węgla - prowadzone jest w młynach kulowych, tuż przed podaniem do komory paleniskowej (BAT 12f),
 - e. zaawansowany system kontroli - w instalacji prowadzona jest elektroniczna kontrola podstawowych parametrów procesu spalania. System kontroli przebiegu procesu i pracy instalacji, dla zapewnienia stabilnej eksploatacji, wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu (BAT 12g),
 - f. wstępne podgrzewanie wody zasilającej (zdemineralizowanej) w procesie regeneracji - w kotle K10 stosowane jest w wymienniku ogrzewanym parą wodną o ciśnieniu 0,35 MPa, a w kotle K11 w trzecim ciągu kotła znajduje się blok podgrzewacza wody zasilającej (Ekonomizer 1 + 2), który jest wykonany z żebrowanych rur (BAT 12h),
 - g. odzysk ciepła przez kogenerację - instalacja pracuje w kogeneracji - wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu (BAT 12i),
 - h. minimalizacja strat ciepła - w celu zmniejszenia strat ciepła w urządzeniach technologicznych i rurociągach transportujących parę i gorącą wodę (ciepło) stosuje się właściwą izolację termiczną. Stosowane są rozwiązania konstrukcyjne zapewniające odpowiednią hermetyczność instalacji i infrastruktury związanej z dystrybucją mediów (BAT 12p),
- 9) ograniczanie zużycia wody i ilości uwalnianych zanieczyszczonych ścieków (BAT 13):
- a. gospodarka wodno-ściekowa wszystkich instalacji eksploatowanych w Grupie Azoty ZAK S.A., w tym instalacji do spalania paliw, oparta jest o zamknięty obieg wody przemysłowej. Ścieki przemysłowe wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A. objętej odrębnym pozwoleniem zintegrowanym. Oczyszczone ścieki jako woda przemysłowa zawracane są do wykorzystania w instalacjach na terenie Zakładu, natomiast nadmiar oczyszczonych ścieków jest wprowadzany do wód rzeki Odry,
 - b. wszystkie powstające ścieki wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, oczyszczane i w dużej mierze zawracane do sieci wody przemysłowej do ponownego wykorzystania,
 - c. w instalacji kotła K10 stosowany jest system suchego odbioru popiołu z elektrofiltra i z filtra tkaninowego. Żużle powstające w kotle gaszone są i odprowadzane są poprzez mokre odżulacze.
- 10) zapobieganie zanieczyszczeniu niezanieczyszczonych strumieni ścieków i ograniczanie emisji do wody (BAT 14):
- a. możliwość pełnego rozdzielania i oczyszczania poszczególnych rodzajów ścieków jest ograniczona, gdyż instalacja do spalania paliw funkcjonuje w ramach istniejącego od wielu lat zintegrowanego zakładu chemicznego. Grupa Azoty ZAK S.A. posiada instalację do oczyszczania ścieków, objętą odrębnym pozwoleniem zintegrowanym, do której wprowadzane są różne rodzaje ścieków z całego zakładu. Oczyszczone ścieki w większości wykorzystywane są ponownie w instalacjach jako woda przemysłowa,

- b. w instalacji do spalania paliw następuje rozdział strumieni ścieków i wód na ścieki przemysłowe wprowadzane do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A i na wody opadowe i roztopowe z dachów, dróg i innych utwardzonych powierzchni terenu które odprowadzane są do istniejącej wewnątrzzakładowej sieci kanalizacji deszczowej i dalej do węzła oczyszczalni „Piskorzowiec” zakładowego układu oczyszczania ścieków;
 - c. w instalacji nie powstają i nie będą powstawały ścieki z oczyszczania spalin.
- 11) stosowanie technik ograniczających ilość odpadów przesyłanych do unieszkodliwiania ze spalania lub procesu zgazowania i technik redukcji zanieczyszczeń (BAT 16) poprzez:
- a. recykling lub odzysk pozostałości w sektorze budowlanym (BAT 16b),
 - b. cykliczną regenerację zużytych wkładów katalizatora z instalacji SCR, w celu ponownego ich wykorzystania w instalacji (BAT 16d),
 - c. **w instalacji kotła Ekol nr K11 nie będą powstawały odpady paleniskowe i odpady z oczyszczania spalin – kocioł opalany będzie gazem ziemnym.**
- 12) ograniczanie emisji hałasu (BAT 17) poprzez:
- a. środki operacyjne – zakład posiada zidentyfikowane podstawowe źródła emisji hałasu. Urządzenia wchodzące w skład instalacji są eksploatowane zgodnie z przeznaczeniem i stosownymi instrukcjami oraz podlegają regularnym przeglądom i konserwacjom (utrzymanie instalacji w dobrym stanie technicznym). Obsługa instalacji jest prowadzona przez kompetentny i doświadczony personel. Unika się prowadzenia czynności powodujących hałas w porze nocnej, takich jak np. dostawy paliw i wywóz odpadów,
 - b. przy doborze urządzeń stosowanych podczas prowadzonych prac remontowych/modernizacyjnych brane jest pod uwagę kryterium mocy akustycznej (stosowanie urządzeń o możliwie niskiej emisji hałasu), niepowodujące przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
 - c. zainstalowanie większości urządzeń wewnątrz obiektów budowlanych ograniczające bezpośrednią emisję hałasu do środowiska, a tym samym oddziaływanie akustyczne instalacji. Hałas pochodzący od instalacji jest ograniczany barierami w postaci budynków i obiektów przemysłowych, znajdujących się na terenie całego Zakładu. Instalacja znajduje się w znacznej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Ściany obiektów wchodzących w skład instalacji spalania paliw mają wymagany współczynnik izolacyjności akustycznej, który ogranicza emisję hałasu z urządzeń znajdujących się wewnątrz budynków,
 - d. zastosowanie w konstrukcji obiektów budowlanych rozwiązań zapewniających wysoką izolacyjność akustyczną (wypełnienie wełną mineralną płyt warstwowych, ściany masywne, wykonane w technologii trójwarstwowej).
- Zastosowanie tłumików redukujących hałas, na rurociągach wydmuchowych kotłów. Wyposażenie napędów zewnętrznych źródeł hałasu w falowniki dostosowujące obciążenie urządzeń do aktualnych potrzeb technologicznych.
- W układzie kotła K10 i turbogeneratorsa TG-6 zastosowano:
- wyposażenie napędów zewnętrznych źródeł hałasu w falowniki dostosowujące obciążenie urządzeń do aktualnych potrzeb technologicznych,
 - wyposażenie turbozespołu, wentylatorów podmuchu kotła i dmuchaw Rootsa w tłumki hałasu lub osłony dźwiękochłonne.

13) w celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N_2O ze spalania węgla kamiennego (BAT 20), należy stosować poniższe techniki:

- a. optymalizację spalania - opisana w BAT 12a (BAT 20a),
- b. kombinacja innych technik podstawowych redukcji NO_x . W instalacji stosuje się stopniowane podawanie powietrza do poszczególnych stref spalania oraz palniki niskoemisyjne (BAT 20b),
- c. selektywna redukcja katalityczna – SCR. W instalacji kotła K10 stosowana jest technika katalitycznego odazotowania spalin SCR, z wykorzystaniem katalizatora na bazie tlenków wanadu i wolframu oraz jako reagenta amoniaku (woda amoniakalna 24%) (BAT 20d),
W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji NO_x do powietrza ze spalania węgla kamiennego, jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:
 - jako średnia roczna: na poziomie 100-180 mg/Nm^3 ,
 - jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 155-210 mg/Nm^3 .

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji NO_x jako średnia roczna na poziomie **180 mg/Nm^3** oraz średnia dobowa na poziomie **210 mg/Nm^3** .

14) w celu zapobiegania emisjom SO_x , HCl i HF do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 21), należy stosować absorber suchego rozpylania (SDA), tj. technikę BAT 21c.

W celu zapobiegania emisjom SO_x , HCl i HF do powietrza w Zakładzie stosowana jest metoda odsiarczania spalin oparta o technologię półsuchego odsiarczania z zastosowaniem reaktora pneumatycznego zintegrowanego z filtrem tkaninowym, z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego jako sorbentu. Wapno hydratyzowane, poprzez lej zsypany, kierowane jest na podajnik komorowy i transportowane w odpowiedniej ilości do reaktora. Strumień spalin wprowadzany jest do dolnej części reaktora, kondycjonowany/nawilżany wodą przemysłową przepływając przez fluidalne złożę mieszaniny świeżego sorbentu i zawracanego odpadu poreakcyjnego. W reaktorze następuje proces absorpcji pary wodnej na powierzchni stałych cząstek sorbentu tworząc warstwy pary wodnej umożliwiającej reakcję, zarówno dwutlenku siarki, jak i innych kwaśnych składników spalin z wodorotlenkiem wapnia. Spaliny opuszczające reaktor, zawierające cząstki stałe, kierowane są do filtra workowego. Filtr ten służy oczyszczeniu strumienia spalin z pyłów, jak również częściowo z kwaśnych składników spalin, gdyż na powierzchni filtra zachodzą takie same reakcje chemiczne, jak w reaktorze.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji SO_2 jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 95-200 mg/Nm^3 ,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 135-220 mg/Nm^3 .

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji SO_2 jako średnia roczna na poziomie **200 mg/Nm^3** oraz średnia dobowa na poziomie **220 mg/Nm^3** .

Natomiast w przypadku emisji HCl i HF do powietrza, w konkluzjach (BAT) zostały określone graniczne wielkości BAT-AELs dla tych substancji ze spalania węgla kamiennego, jako średnie roczne lub średnie z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku:

- HCl: na poziomie 1-5/20 mg/Nm³, przy czym wartość 20 mg/Nm³ dla przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu kamiennym wynosi 1 000 mg/kg (suchej masy) lub jest wyższa,
- HF: na poziomie 1-3 mg/Nm³.

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji HCl jako średnia roczna na poziomie **5** lub **20 mg/Nm³** (w zależności od średniej zawartości chloru w stosowanym paliwie uzyskanej na podstawie wyników pomiarów) oraz HF średnia roczna na poziomie **3 mg/Nm³**.

15) w celu ograniczenia emisji pyłu i metali zawartych w pyłe do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 22), należy stosować poniższe techniki:

- a. wstępne oczyszczanie spalin w elektrofiltrze – technika BAT 22a,
- b. końcowe oczyszczanie spalin w filtrze workowym – technika BAT 22b,
- c. stosowanie półsuchego systemu odsiarczania spalin (IOS) – technika BAT 22d.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji pyłu do powietrza jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 2-14 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 4-22 mg/Nm³.

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji pyłu jako średnia roczna na poziomie **14 mg/Nm³** oraz średnia dobowa na poziomie **22 mg/Nm³**.

16) w celu zapobiegania emisjom rtęci do powietrza ze spalania węgla kamiennego lub aby je ograniczyć, w ramach BAT 23 należy stosować poniższe techniki:

- a. wstępne oczyszczanie spalin w elektrofiltrze – technika BAT 23a,
- b. końcowe oczyszczanie spalin w filtrze workowym – technika BAT 23b,
- c. stosowanie półsuchego systemu odsiarczania spalin (IOS) – technika BAT 23c,
- d. stosowanie selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) – technika BAT 23e.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji rtęci do powietrza jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania: jako średnia roczna lub średnia z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku na poziomie < 1-9 µg/Nm³.

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji rtęci na poziomie **9 µg/Nm³**, tj.: **0,009 mg/Nm³** jako średnia roczna i średnia z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku.

17) w celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego (BAT 41), należy stosować poniższe techniki:

- a. recyrkulacja spalin - w celu zmniejszenia zawartości tlenu, a tym samym temperatury

- płomienia co ogranicza wytwarzanie NO_x (BAT 41b),
- b. palniki niskoemisyjne (BAT 41c),
- c. zaawansowany system kontroli, tj. system kontroli pracy palników tzw. BMS (burner management system), który odpowiada za zapewnienie bezpieczeństwa i sterowanie układami palników (BAT 41d).

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego, jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 10-60 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 30-85 mg/Nm³.

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K11 określono graniczną wielkość emisji NO_x jako średnia roczna na poziomie **60 mg/Nm³** oraz średnia dobowa na poziomie **85 mg/Nm³**.

- 18) w celu zapobiegania emisjom CO do powietrza ze spalania gazu ziemnego (BAT 44), należy stosować optymalne spalanie paliwa.

W konkluzjach BAT został określony wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO dla nowych kotłów jako < 5 – 15 mg/Nm³.

W punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K11 określono wielkość emisji CO jako średnia roczna na poziomie **15 mg/Nm³**.

Z uwagi na wielkość i parametry emisji eksploatacja instalacji nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko.”

8. Punkt VIIa. pozwolenia pn. „Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania” w całości otrzymuje nowe brzmienie:

„VIIa. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania

- 1) Określa się następujące środki zapobiegania emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych magazynowanych substancji oraz sposoby nadzoru:

- zbiorniki i miejsca magazynowe

Tabela nr 13

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
Instalacja spalania paliw						
1.	IV	Olej turbinowy	10 m ³	Pomieszczenie z utwardzonym podłożem wyposażone w instalację gaśniczą parową	Wewnątrz budynku 211	Okresowa kontrola pracowników instalacji (1 x na zmianę) oraz nadzór w czasie procesu przeładunku (napełnianie, opróżnianie).
2.	V	Olej turbinowy	10 m ³	Pomieszczenie	Wewnątrz	Okresowa kontrola

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
				z utwardzonym podłożem wyposażone w instalację gaśniczą parową	budynku 211	pracowników instalacji (1 x na zmianę) oraz nadzór w czasie procesu przeładunku (napełnianie, opróżnianie).
3.	1HSJ06BB701	Woda amoniakalna 24%	12 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy wykonany ze stali nierdzewnej, zlokalizowany na tacy żelbetonowej pokrytej wykładziną chemoodporną o pojemności co najmniej 100 % objętości zbiornika. Zbiornik wyposażony w wodne uszczelnienie w postaci oddzielnego zbiornika o pojemności 1,5 m ³ (1HSJ06AT001), a także zawór oddechowy nad- i podciśnieniowy zintegrowany z przerywaczem płomienia. Zainstalowana jest też instalacja zraszaczowa uruchamiana automatycznie lub ręcznie.	Pod wiatą obok budynku kotłowni	Pomiar poziomu i stężenia amoniaku w otoczeniu zbiornika wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji. Sygnał zakłóceń powoduje uruchomienie, instalacji zraszaczowej i automatyczne odcięcie dopływu amoniaku w sytuacjach awaryjnych.
4.	1LFN21 BB701	Woda amoniakalna 1%	0,25 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy, wykonany z polietylenu wysokiej gęstości, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	W budynku kotłowni	Układ włączony do systemu DOS zapewniającego zdalne sterowanie oraz wizualizację z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
5.	1LFN10 BB701	Środek odtleniający	0,1 m ³	Substancja umieszczona jest w dawkowniku o pojemności 0,1 m ³ wykonanym z polietylenu, umieszczonym wraz z pompami i armaturą w wannie z polietylenu zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	W budynku kotłowni	Układ włączony do systemu DCS zapewniającego zdalne sterowanie oraz wizualizację z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
6.	1HTJ10 BB101 Zbiornik magazynowy	Sorbent, Wodorotlenek wapnia	300 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy wykonany ze stali wyposażony w instalację odpylania składającą się z filtra tkaninowego i wentylatora z tłumikiem wydmuchu. Zbiornik wyposażony także w klapy bezpieczeństwa zabezpieczające przed pod- i nadciśnieniem, czujnik podciśnienia oraz radarowy ciągły pomiar poziomu oraz wibracyjne sygnalizatory poziomów skrajnych. Zbiornik posadowiony jest na betonowej płycie fundamentowej.	Obiekt nr 12	Ciągły pomiar poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
7.	1HTK10 BB101 Zbiornik pośredni	Sorbent, wodorotlenek wapnia	150 m ³	Jak wyżej	Obiekt nr 12	Ciągły pomiar poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
8.	1MAV10BB010	Olej smarny turbiny	10 m ³	Zbiornik stalowy, bezciśnieniowy, umieszczony w ramie turbiny w obrębie przekładni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły pomiar poziomu i temperatury. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
9.	1MAV94BB401	Olej smarny turbiny -olej z awaryjnych spustów	16 m ³	Bezcisnieniowy, cylindryczny zbiornik jednopłaszczowy, wyposażony w poziomowskaz i sygnalizatory skrajnych poziomów oleju, zainstalowany w szczelnej misie.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Wskazanie miejscowe poziomu i alarmowa sygnalizacja skrajnych poziomów. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
10.	1MAV91BB401	Zbiornik ścieków olejowych	1 m ³	Bezcisnieniowy zbiornik stalowy, wyposażony w sygnalizatory skrajnych poziomów, umieszczony w misie olejowej.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Alarmowa sygnalizacja skrajnych poziomów. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
11.	1MAX10 BB410	Olej regulacyjny	0,4 m ³	Bezcisnieniowy zbiornik stalowy, wyposażony w ciągły pomiar poziomu i temperatury, umieszczony w sąsiedztwie turbiny.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły pomiar poziomu i temperatury. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
12.	1EGB10BB601	Olej opałowy	35 m ³	Zbiornik cylindryczny, poziomy, jednopłaszczowy, naziemny, posadowiony na tacy ochronnej. Zbiornik wyposażony w mechaniczny układ oddechowy z zaworem różnicowociśnieniowym, bezpiecznikiem ogniowym i odolejaczem oparów, zdalny	Obiekt nr 17	Pomiar temperatury oraz poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
				miernik analogowy poziomu i temperatury oraz sygnalizatory poziomów skrajnych.		
13.	1EGR10BB601	Olej opałowy - spusty oleju	1 m ³	Zbiornik cylindryczny, poziomy, wyposażony w układ oddechowy i sygnalizatory poziomów skrajnych.	W budynku pompowni oleju opałowego nr 16	Sygnalizacja alarmowa Poziomów skrajnych. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
14.	Nie dotyczy	Preparaty do kondycjonowania wody obiegowej	Opakowania dostawcy palety-kontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l lub dawkowniki o pojemności 100 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników. Dawkowniki umieszczone są wraz z pompami i armaturą w wannach z polietylenu zabezpieczających przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	Wydzielone pomieszczenie pompowni wody chłodzącej	Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji
15.	Nie dotyczy	Woda amoniakalna 1% (dla kotła K11)	Zbiornik pośredni: 500 l Zbiornik buforowy: 500 l	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
16.	Nie dotyczy	Środek odtleniający (dla kotła K11)	Zbiornik buforowy: 500 l	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
			Opakowania dostawcy palety-kontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji. W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników.		pracowników instalacji.
17.	Nie dotyczy	Preparat do kondycjonowania wody obiegowej	Zbiornik buforowy: 500 l Opakowania dostawcy palety-kontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji. W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników.	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

- miejsca przeładunku

Tabela nr 14

Lp.	Zawartość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja rozładunku/załadunku	Sposób nadzorowania
Instalacja spalania paliw				
1.	Olej turbinowy	Rozładunek z samochodu pojemników o poj. 1 m ³ , wprost na rampę do pomieszczenia w budynku 211	Przy bud. 211	Stały nadzór pracowników instalacji w trakcie załadunku

Lp.	Zawartość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja rozładunku/załadunku	Sposób nadzorowania
2.	Sorbent, wodorotlenek wapnia	Rozładunek do zbiornika z autocystern transportem pneumatycznym przy użyciu sprężonego powietrza na szczelnej posadzce z odpływem ścieków z mycia kół i posadzki do osadnika. Miejsce rozładunku jest zlokalizowane pod wiatą.	Bezpośrednio przy zbiorniku magazynowym sorbentu, obiekt nr 13	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.
3.	Olej opałowy	Rozładunek prowadzony z autocysterny na terenie utwardzonym, na tacy rozładawczej z odpływem przez osadnik do kanalizacji przemysłowej.	Obiekt 15	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku, armatura regulacyjna elektryczna - ograniczająca przepływ maksymalny i umożliwiająca ograniczenie przepływu oleju pod koniec procesu ładowania lub rozładawania, ułatwiająca kontrolę i blokowanie, przepełnienia lub zasysania powietrza.
4.	Olej smarny turbiny	Rozładunek prowadzony ze zbiorników transportowych o pojemności 1 m ³ na rampę do pomieszczenia budynku istniejącej maszynowni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.
5.	Olej regulacyjny	Rozładunek prowadzony ze zbiorników transportowych o pojemności 1 m ³ na rampę do pomieszczenia budynku istniejącej maszynowni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.

Transport oleju opałowego i turbinowego prowadzony rurociągami wewnątrz budynków.

- 2) Sposób magazynowania wytwarzanych odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych określa treść zawarta w punkcie II.2.1 pozwolenia zintegrowanego - w tabeli nr 4, w kolumnie pn. „Miejsce i sposób magazynowania odpadów”.
- 3) Wymagania zapewniające, bezpośrednio i pośrednio, ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich nadzorowania - dla instalacji składowania odpadów, określa treść zawarta w punkcie 1.2 pozwolenia zintegrowanego (tabela nr 1 – część dotycząca technologii wydobywania odpadów ze składowiska odpadów”) oraz w punktach VII.1, VII.2, VII.3, VII.5 i IX.4. pozwolenia.”

9. Treść punktu IX pozwolenia o nazwie: „Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji”, w całości otrzymuje nowe brzmienie:

„ IX.1. Monitoring ilości wody wykorzystywanej na potrzeby instalacji spalania paliw

Ilość wody wykorzystywanej na potrzeby instalacji spalania paliw monitorować na podstawie odczytów urządzeń pomiarowych zainstalowanych w obiektach instalacji do spalania paliw, tj.:

Tabela nr 15

Lp.	Rodzaj i miejsce pomiaru	Rodzaj urządzenia pomiarowego
1.	Przepływ wody zdemineralizowanej – z WGS do budynku 211	Przeływomierz ultradźwiękowy DN80
2.	Przepływ wody przemysłowej do turbinowni	Przeływomierz magnetyczny DN150
3.	Przepływ wody przemysłowej do uzupełniania obiegu chłodniczego	Zwężka pomiarowa ISA
4.	Przepływ wody zdemineralizowanej do układu kotła K10	Przeływomierz ultradźwiękowy DN150
5.	Przepływ wody przemysłowej do IOS	Przeływomierz ultradźwiękowy DN40
6.	Przepływ wody sanitarnej	Wodomierz
7.	Przepływ wody zdemineralizowanej zimnej i gorącej do układu kotła K11	Przeływomierz

Informacje o ilości wykorzystywanej wody rejestrować w systemie komputerowym.

IX.2. Monitoring ilości i jakości powstających ścieków w instalacji spalania paliw

- 1) Ilość ścieków powstających w instalacji do spalania paliw określa się w oparciu o pomiary ilości wody dostarczanej do instalacji.
- 2) Ilość powstających skroplin ze spalin kotła K11 będzie określana szacunkowo na podstawie pojemności bezodpływowej studzienki, w której będą zbierane z uwzględnieniem stopnia jej zapelnienia.
- 3) W celu oceny parametrów kluczowych z punktu widzenia poprawności prowadzenia procesu wytwarzania energii, zobowiązuje się do prowadzenia monitoringu jakości ścieków odprowadzanych do kanalizacji przemysłowej, w następującym zakresie i częstotliwości:

Tabela nr 16

Lp.	Forma monitoringu	Punkt poboru	Zakres	Częstotliwość
1.	Pomiar okresowy	Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w kotle nr K10 oraz odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji K11 (punkt PWK 3.4)	pH	1 x kwartał
			ChZT _{Cr}	
			Zawiesiny ogólne	
			Chlorki	
2.	Pomiar okresowy	Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego (punkt PWK 3.2)	pH	1 x kwartał
			Chlorki	
			Przewodność elektryczna właściwa	

- 4) Badania jakości ścieków powstających z instalacji do spalania paliw prowadzić zgodnie z metodami:

Tabela nr 17

Lp.	Wskaźnik	Metody analizy
1.	pH	metoda potencjometryczna wg PN-EN ISO 10523:2012
2.	ChZT	Metoda dwuchromianowa wg normy PN-ISO 6060:2006 lub metoda dwuchromianowa w szczelnych próbkach (kolorymetria) wg PN-ISO 15705:2005
3.	Zawiesiny ogólne	metoda grawimetryczna (wagowa) wg PN-EN 872:2007 + Ap1:2007
4.	Chlorki	metoda chromatografii jonowej wg PN-EN ISO 10304-1:2009 lub metoda miareczkowania potencjometrycznego wg IB-51B/PB-01/PL2-1 wydanie 03 z dnia 01.05.2017 r.
5.	Przewodność elektryczna właściwa	wg normy PN-EN 27888:1999

- 5) Wyniki badań jakości powstających ścieków odnotowywać w rejestrze.

IX.3. Lokalizacja punktów pomiarowych do kontroli emisji substancji do powietrza, pomiarów ciągłych i pomiarów kontrolnych systemu ciągłych pomiarów emisji, monitoring procesów technologicznych w zakresie emisji substancji do powietrza oraz monitoring poziomu emisji substancji do powietrza

IX.3.1. Instalacja spalania paliw - źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t (kocioł K10)

Tabela nr 18

Lp.	Nr emitora	Nazwa emitora (źródła)	Usytuowanie stanowisk pomiarowych
1.	6.1.E-4	Kocioł K10 o nominalnej mocy cieplnej 121,1 MW _t / komin kotła K10	Stanowiska do ciągłego pomiaru i pomiarów okresowych stężeń i emisji, w tym pomiarów kontrolnych CEMS zlokalizowane są na kominie, na wysokości 35,3 m; 37 m oraz 38,5 m od poziomu terenu.
2.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu	Na poziomym rurociągu wylotowym odpowietrzającym zbiornik, za wentylatorem z tłumikiem wydmuchu, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 0,5 m, za stanowiskiem: 0,2 m.
3.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych	Na poziomym rurociągu wylotowym odpowietrzającym zbiornik, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 1,15 m, za stanowiskiem: 0,3 m.
4.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin	Stanowisko na poziomym rurociągu wylotowym ze zbiornika, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 1,2 m, za stanowiskiem: 0,6 m.
5.	6.1.E-18	Zbiornik	Stanowisko na poziomym rurociągu wylotowym ze zbiornika,

	pośredni sorbentu	zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 2 m, za stanowiskiem: 0,65 m.
--	-------------------	--

Stan pracy źródła - kotła K10 rozpoznawany jest przez system komputerowy instalacji ciągłego systemu pomiarów emisji zgodnie z następującymi algorytmami:

- Rozruch źródła, z określonym punktem końcowym rozruchu
Dochodzenie do stanu pracy urządzeń, przy którym następuje osiągnięcie co najmniej dwóch kryteriów spośród niżej wymienionych:
 - wydajność produkcji pary w kotle - 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
 - zamknięcie zawieradła na obejściowym kanale gazów spalinowych (tj. skierowanie pełnego strumienia spalin na instalację odsiarczania spalin) – nie dłużej niż 2 godziny od wyłączenia palników olejowych,
 - czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) - 5h.
- Praca źródła
Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:
 - wydajność produkcji pary w kotle większa niż 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
 - zawieradło na obejściowym kanale gazów spalinowych zamknięte lub czas od wyłączenia palników olejowych powyżej 2 godzin,
 - czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) powyżej 5h.
- Wyłączanie źródła, z określonym punktem początkowym wyłączania
Stan pracy, przy którym nominalne obciążenia kotła jest następujące:
 - < 50 % nominalnej mocy cieplnej kotła.

Monitoring ilości wyemitowanych do powietrza substancji ze zbiornika opałowego prowadzić w oparciu o monitorowanie i rejestr:

- ilości dostaw oleju opałowego w roku i wielkości jednorazowej dostawy,
- czasu napełniania zbiornika magazynowego olejem opałowym.

Monitoring ilości substancji wyemitowanych z innych źródeł emisji niż źródła spalania paliw prowadzić w oparciu o monitorowanie i rejestr:

- czasu pracy emitatorów (czas trwania emisji).

Zobowiązuje się do prowadzenia pomiarów emisji substancji z emitora nr 6.1.E-4 w następującym zakresie wynikającym z konkluzji BAT4:

- **ciągły pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**
 - pyłu ogółem,
 - dwutlenku siarki (SO₂),
 - tlenków azotu (NO_x) - w przeliczeniu na dwutlenek azotu,
 - tlenku węgla (CO).
- **okresowy pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**
 - amoniaku (NH₃) z częstotliwością raz na rok,
 - tritlenku siarki (SO₃) z częstotliwością raz na rok,
 - chlorków gazowych wyrażone jako HCl, z częstotliwością raz na trzy miesiące. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu HCl z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję. Dodatkowo zobowiązuje się

prowadzącego instalację do przekazywania wyników pomiarów zawartości chloru w paliwie wraz z wynikami pomiarów emisji substancji do powietrza.

- fluorowodoru (HF), z częstotliwością raz na trzy miesiące. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu HF z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję,
- metali i metaloidów z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn), z częstotliwością raz na rok,
- rtęci (Hg), z częstotliwością raz na 6 miesięcy. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu Hg z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję.

Pomiary prowadzi się zgodnie z metodykami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.), a także zgodnie ze wskazanymi w konkluzjach BAT (LCP) ogólnymi normami EN, a jeżeli normy te nie są dostępne, to należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

Dodatkowo zobowiązuje się do prowadzenia okresowych pomiarów benzo(a)pirenu (B(a)P), z częstotliwością jeden raz na trzy lata, zgodnie z normą ISO 11338.

IX.3.2. Instalacja spalania paliw - źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t (kocioł K11 – eksploatowany od dnia 28.11.2023 r.)

Tabela nr 19

Lp.	Nr emitora	Nazwa emitora (źródła)	Usytuowanie stanowisk pomiarowych
1.	6.1.E-5	Kocioł K11 o nominalnej mocy cieplnej 82,8 MW _t / komin kotła K11	Stanowiska do ciągłego pomiaru i pomiarów okresowych stężeń i emisji, w tym pomiarów kontrolnych CEMS zlokalizowane są na kominie, na wysokości 17 m od poziomu terenu.

Stan pracy źródła - kotła K11 rozpoznawany jest przez system komputerowy instalacji ciągłego systemu pomiarów emisji zgodnie z następującymi algorytmami:

- Rozruch źródła, z określonym punktem końcowym rozruchu

Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:

- temperatura pary < 495 °C,
- ciśnienie pary < 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie do 20 Mg pary/h.

- Praca źródła

Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:

- temperatura pary > 495 °C,
- ciśnienie pary > 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie powyżej 20 Mg pary/h.

- Wyłączenie źródła, z określonym punktem początkowym wyłączenia

Stan pracy, przy którym nominalne obciążenia kotła jest następujące:

- <20% nominalnej mocy cieplnej kotła.

Zobowiązuje się do prowadzenia pomiarów emisji substancji z emitora nr 6.1.E-5 w następującym zakresie wynikającym z konkluzji BAT4:

- **ciągły pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**
 - tlenków azotu (NO_x) - w przeliczeniu na dwutlenek azotu,
 - tlenku węgla (CO).
- **okresowy pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**
 - pyłu ogółem z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła,
 - dwutlenek siarki (SO₂), z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła.

Pomiary prowadzić zgodnie z metodykami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. 2021 poz. 1710 z późn. zm.), a także zgodnie ze wskazanymi w konkluzjach BAT (LCP) ogólnymi normami EN, a jeżeli normy te nie są dostępne, to należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

IX.4. Monitoring odpadów wytwarzanych i przetwarzanych

W instalacji do spalania paliw ilość wytwarzanych odpadów określana jest wagowo.

Ilość wydobywanych odpadów w instalacji do składowania odpadów i ilość przekazywanych odbiorcom odpadów określana jest za pomocą urządzeń ważących – wag tensometrycznych zainstalowanych na ładowarkach, posiadających aktualny atest (legalizację) lub kontrolne ważenie na wadze zakładowej. Zapisem dokumentującym podejmowane działania są kwity wag tensometrycznych lub kwity wagi zakładowej.

Dodatkowo w celach kontrolnych, monitorowanie ilości wydobywanych odpadów odbywa się przez obmiar geodezyjny, którego potwierdzeniem jest operat techniczny lub sprawozdanie z obmiaru geodezyjnego.

Ponadto, w ramach monitorowania składowiska odpadów prowadzona jest:

- 1) Kontrola (co najmniej dwa razy na tydzień)
 - stanu technicznego obiektu,
 - poziomu wód w piezometrach obserwacyjnych,
 - poziomu wód nadosadowych i wielkości „plaż”.
- 2) Przestrzeganie zasad właściwej eksploatacji składowiska, zgodnie z zapisami instrukcji.
- 3) Eksploatacja składowiska w sposób zapewniający właściwe jego funkcjonowanie oraz zachowanie warunków sanitarnych, bhp, przeciwpożarowych i ochrony środowiska
- 4) Utrzymywanie porządku i ładu na terenie składowiska.

Zapisy z monitorowania składowiska odpadów odnotowywane są w raporcie składowiska.

IX.5. Monitoring jakości paliwa (BAT 9)

Zobowiązuje się Zakład do:

- a. prowadzenia monitoringu jakości węgla kamiennego, dostarczanego przez dostawców, każdorazowo przed jego przyjęciem, w celu określenia wstępnej pełnej charakterystyki jakościowej przyjmowanego paliwa,
- b. prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego węgla kamiennego, w celu sprawdzenia, czy jest ona zgodna z wstępną charakterystyką i specyfiką konstrukcji obiektu spalania, we wskazanym poniżej zakresie:

- wartość opałowa (LHV),
 - wilgotność,
 - zawartość popiołów,
 - substancje lotne,
 - współczynnik „fixed carbon”,
 - zawartość: C, H, N, O, S,
 - zawartość: Br, Cl, F,
 - metale i metaloidy (As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V, Zn).
- c. prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego gazu ziemnego, we wskazanym poniżej zakresie:
- wartość opałowa (LHV),
 - liczba Wobbego,
 - zawartość CH₄, C₂H₆, C₃, C₄₊, CO₂ i N₂.

Monitoring jakości paliw prowadzić z częstotliwością raz do roku dla każdego dostawcy paliwa oraz każdorazowo w przypadku zmiany dostawy paliwa, na podstawie własnych badań laboratoryjnych, badań zewnętrznych laboratoriów lub na podstawie charakterystyk otrzymywanych od zewnętrznego dostawcy paliwa.

Dopuszcza się prowadzenie wstępnej charakterystyki paliw w oparciu o badania prowadzone przez dostawcę.

Wyniki monitoringu jakości paliwa (w zakresie zawartości chloru w stosowanym węglu kamiennym) przekazywać wraz z wynikami pomiarów emisji substancji do powietrza.

IX.6. Monitoring jednostkowego zużycia paliwa netto (BAT 2)

Zobowiązuje się Zakład do prowadzenia badań efektywności energetycznej zgodnie z wymogiem konkluzji BAT 2.

Monitorowanie należy przeprowadzić po oddaniu jednostki do użytkowania i każdorazowo w przypadku wprowadzenia w instalacji znaczących zmian, które mogą wpłynąć na sprawność elektryczną netto lub jednostkowe zużycie paliwa netto lub po uruchomieniu nowego źródła spalania paliw.

Badania prowadzić przy pełnym obciążeniu jednostki zgodnie z normami EN, krajowymi lub innymi równoważnymi normami.

IX.7. Monitoring parametrów spalin (BAT 3)

Zobowiązuje się Zakład do monitorowania parametrów spalin:

- przepływ,
- zawartość tlenu, temperatura i ciśnienie,
- wilgotność.

Monitoring we wskazanym powyżej zakresie, prowadzić łącznie z monitoringiem kluczowych parametrów procesu (w zależności od mierzonego parametru – okresowo lub w postaci pomiarów ciągłych).”

10. Treść punktu XII. pozwolenia pn: „Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji” w całości otrzymuje nowe brzmienie:

”

- 1) Ocenę ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami stwarzającymi zagrożenie wykorzystywanymi w instalacji spalania paliw, tj. olejem opałowym i olejem turbinowym, prowadzić na podstawie wyników okresowych przeglądów stanu instalacji w zakresie szczelności poszczególnych jej elementów.
- a. Dodatkowo ocenę ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych prowadzić poprzez badania stanu zanieczyszczenia gleby i ziemi z częstotliwością raz na 10 lat, w następującym zakresie:

Tabela nr 20

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PE-3 (obok składu węgla przy obiekcie 391) głębokość poboru 0-2 m ppt 2-15 m ppt	50°18'39.02"N	18°15'26.75"E	<p><u>Parametry nieorganiczne:</u> pH, amoniak, azot amonowy, azot azotanowy, azot ogólny jako N; <u>metale ekstrahowalne:</u> antymon, arsen, bar, beryl, kadm, chrom, kobalt, miedź, żelazo, ołów, lit, mangan, rtęć, molibden, nikiel, fosfor, srebro, stront, tal, cyna, wanad, cynk; <u>węglowodory aromatyczne (BTEX):</u> benzen, etylobenzen, suma BTEX, suma ksylenów, toluen, m-p-ksylen, o-ksylen <u>niehalogenowe lotne związki organiczne:</u> styren; <u>wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA):</u> acenaften, acenaftylen, bezno(a)antracen, bezno(a)fluoranten, benzo(a)piren, bezno(b)fluoranten, benzo(g,h,i)perylene, benzo(k)fluoranten, chryzen, dibenzo(a,h)antracen, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-c,d)piren, naftalen, fenantren, piren, suma WWA.</p>

oraz wód gruntowych z częstotliwością raz na 5 lat w następującym zakresie:

Tabela nr 21

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PE-3 (obok składu węgla przy obiekcie 391) w pierwszej warstwie wodonośnej	50°18'39.02"N	18°15'26.75"E	<u>metale rozpuszczone w wodzie:</u> glin, antymon, arsen, bar, beryl, kadm, wapń, chrom, kobalt, miedź, żelazo, ołów, lit, magnez, mangan, rtęć, molibden, nikiel, fosfor, potas, selen, sól, srebro, tal, wanad, cynk; <u>węglowodory ropopochodne:</u> olej mineralny, benzyna

Wymagane jest dodatkowe pobranie prób gruntu oraz wód gruntowych i poddanie ich analizom, w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych, stwarzających potencjalne zagrożenie skażenia gleby. Metodyka poboru próbek gruntów powinna być zgodna z przepisami i/lub normami obowiązującymi w okresie rzeczywistego dokonywania poboru.

Monitoring w powyższym zakresie prowadzić zgodnie z metodykami określonymi w obowiązujących przepisach, w celu możliwości porównania z badaniami wykonanymi na potrzeby Raportu początkowego.

- b. Ponadto, zobowiązuje się prowadzącego instalację do prowadzenia badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko, z częstotliwością raz na 10 lat, w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.**

Pierwsze badania należy wykonać do 31 marca 2025 r.

- 2) W przypadku składowiska odpadów, będącego w fazie eksploatacji, jego oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne prowadzić na dotychczasowych zasadach, tj. cztery razy w ciągu roku poprzez badanie wód ujmujących czwartorzędowy poziom wodonośny.

Stały system piezometrów zlokalizowany jest w następujących punktach:

Tabela nr 22

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PK-1	50°18'38"N	18°15'46"E	Odczyn, barwa, zapach, ChZT _(cr) , siarczyn, azot amonowy, azot azotanowy, chlorki, ekstrakt eterowy, fenole, przewodnictwo, chrom ogólny, miedź, żelazo, ołów, nikiel, cynk, kadm
2.	P-49	50°18'28"N	18°15'34"E	
3.	P-60	50°19'06"N	18°16'26"E	

11. Punkt XIII. pozwolenia pn.: „Zobowiązuje się Grupę Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. do bezzwłocznego poinformowania Marszałka Województwa Opolskiego oraz Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o wyczerpaniu limitu 17 500 godzin, odrębnie dla każdego źródła spalania (z zasadą łączenia), w przypadku jego wykorzystania przed 31 grudnia 2023 r., z podaniem konkretnego dnia i godziny, w której to nastąpiło” – wykreśla się w całości.

12. Punkt XIV. pozwolenia pn.: „Termin obowiązywania pozwolenia” zmienia numerację na numer XIII.

13. Punkt XV. pozwolenia pn.: „Określa się następujący termin, od którego jest dopuszczalna emisja z układu wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej o mocy nominalnej 121,1 MW_t – od 23 marca 2017 r.” – wykreśla się w całości.
 14. Punkt XVI. pozwolenia pn.: „Dopuszcza się eksploatację kotłów parowych Pauker nr K-4 ÷ K-8 (stanowiących dwa źródła emisji o mocy 237 MW_t (kotły K-4 ÷ K-6) i 158 MW_t (kotły K-7 i K-8) do dnia 31 grudnia 2023 r. lub krócej (gdy wyczerpana zostanie derogacja).” – wykreśla się w całości.
 15. Punkt XVII pozwolenia pn.: „Po 1 stycznia 2024 r. lub wcześniej (po wyczerpaniu derogacji) zobowiązuje się prowadzącego instalację, do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie likwidacji przedmiotowych kotłów (bądź też ich dostosowania do wymogów konkluzji BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania paliw).” – wykreśla się w całości.
- II. Pozostałe punkty decyzji nie ulegają zmianie.

Uzasadnienie

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, pismem nr BG/19/22 z dnia 13 stycznia 2022 r. (data wpływu do UMWO 14.01.2022 r.), wystąpiła z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r., ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., sprostowanymi postanowieniami nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r., dla instalacji spalania paliw o mocy 516,1 MW_t i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie zakładu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.

Do ww. pisma dołączono:

- dokumentację pn.: „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw i instalacji do składowania odpadów w Grupie Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu” opracowaną przez Przedsiębiorstwo Ocen i Inżynierii Środowiska SOZOPROJEKT Sp. z o.o. w Katowicach – 1 egzemplarz,
- „Program zapobiegania awariom - Wydanie 5 z grudnia 2019 r.”,
- streszczenie wniosku sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- zapis wniosku na elektronicznym nośniku danych,
- dowód wniesienia opłaty skarbowej za zmianę decyzji.

Wypełniając obowiązek określony w art. 209 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wersji elektronicznej został przekazany Ministrowi Klimatu i Środowiska w dniu 21 stycznia 2022 r. przy piśmie nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr przez platformę e-PUAP. Pismami nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 21 kwietnia 2022 r., 2 września 2022 r., 4 listopada 2022 r., 24 stycznia 2023 r., 5 maja 2023 r. oraz

18 maja 2023 r. Marszałek Województwa Opolskiego przesłał Ministrowi Klimatu i Środowiska uzupełnienia wniosku w wersji elektronicznej, które wpłynęły do organu 19 kwietnia 2022 r., 1 września 2022 r., 31 października 2022 r., 18 stycznia 2023 r., 4 maja 2023 r. i 17 maja 2023 r.

Jednocześnie, wypełniając obowiązek wynikający z art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwszy ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.), dane dotyczące wniosku o zmianę przedmiotowej decyzji zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych, na stronie internetowej Ekoportal (karta nr 38/2022) dnia 21 stycznia 2022 r.

Zgodnie z art. 185 ust. 1a ustawy *Prawo ochrony środowiska* w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym zakończonym niniejszą decyzją, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, nie jest stroną z uwagi na fakt, że przedmiotowe pozwolenie zintegrowane nie obejmuje korzystania z wód, tj. poboru wód lub wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

Pomimo, iż postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego nie jest pierwszym po uzyskaniu decyzji, o której mowa w art. 29 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1101), to obejmuje informacje, o których mowa w art. 208 ust. 2 punkt 4 litera a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. informacje o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych, bowiem obowiązki monitorowania zanieczyszczenia gleby i ziemi na zawartość substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia oraz monitorowania tych substancji w wodach gruntowych, określone w pozwoleniu zintegrowanym, nie uwzględniają wymogów aktualnie obowiązującego prawa, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. *w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi* (Dz. U. z 2016 r., poz.1395), stąd też zaistniała potrzeba dostosowania treści pozwolenia do aktualnie obowiązujących przepisów.

W związku z tym, że wniosek nie spełniał wszystkich wymogów formalnych określonych w ustawie *Poś*, organ prowadzący postępowanie, pismem z 27 stycznia 2022 r. nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr, wezwał o jego uzupełnienie.

Z uwagi na występujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stan epidemii oraz długookresowe zwolnienie lekarskie jednej z osób zobligowanej do złożenia stosownego oświadczenia Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A pismem nr BG/122/22 z dnia 16 lutego 2022 r., wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na czas niezbędny do zgromadzenia stosownych dokumentów, tj. do dnia 15 kwietnia 2022 r. Organ w piśmie nr DOŚ- RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 22 lutego 2022 r. poinformował wnioskującego o nowym terminie do uzupełnienia wniosku.

Stosownych uzupełnień, w zakresie wymogów formalnych, tzn. przedłożenia m.in.:

- zaświadczeń o niekaralności za przestępstwa przeciwko środowisku, zgodnie z art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy *Poś* dla:
 - a) posiadacza odpadów będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,
 - b) wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej – za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,
- oświadczeń członków Rady Nadzorczej Grupy Azoty ZAK S.A., o których mowa w art. 42 ust. 3a pkt 3-5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*,
- potwierdzenia wniesienia opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia,

a także dowodu uiszczenia opłaty rejestracyjnej wpłaconej w dniu 8.02.2022 r., na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości 2 039,00 zł (słownie: dwa tysiące trzydzieści dziewięć złotych zero groszy); dokonano przy pismach nr BG/122/22 z dnia 16 lutego 2022 r. (data wpływu do UMWO – 18 lutego 2022 r.) oraz nr BG/275/22 z dnia 12 kwietnia 2022 r. (data wpływu do UMWO – 19 kwietnia 2022 r.), wypełniając tym samym warunek konieczny do rozpatrzenia wniosku o istotną zmianę pozwolenia zintegrowanego, określony w art. 210 ust. 3a ustawy *Poś*.

Wobec faktu, że wniosek wraz z uzupełnieniami spełnił wymogi formalne, organ pismem z 5 maja 2022 r. nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (z późniejszymi zmianami) dla instalacji do spalania paliw o mocy 516,1 MW_t i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie zakładu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, jednocześnie informując o uprawnieniach Strony, wynikających z art. 10 i art. 73 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, dotyczących możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

Z informacji zawartych we wniosku wynika, że planowane zmiany dotyczą m.in. likwidacji pięciu kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz rozbudowy zakładu o instalację spalania paliw, składającą się z kotła parowego o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie wynoszącej 82,8 MW_t, opalanego gazem ziemnym.

Wprowadzone zmiany spowodują obniżenie nominalnej mocy cieplnej instalacji spalania paliw z 516,1 MW_t do 203,9 MW_t.

W związku z tym zmianie ulegnie kwalifikacja ww. instalacji spalania paliw objętej niniejszą decyzją, bowiem nie będzie ona kwalifikowana, jak dotychczas, do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), ponieważ nie przekroczy ona progu mocy cieplnej 300 MW. Instalacja spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej na poziomie 203,9 MW_t będzie kwalifikowana do przedsięwzięć o których mowa § 3 ust. 1 pkt 4 ww. rozporządzenia dla której organem właściwym byłby Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle.

Jednakże z uwagi na fakt, że przedmiotowa instalacja spalania paliw służy do produkcji energii cieplnej i elektrycznej zużywanej na potrzeby instalacji eksploatowanych na terenie tego samego Zakładu, zaliczanych do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.), w związku z tym, organem ochrony środowiska właściwym do wydania niniejszego pozwolenia, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy z 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm.) oraz właściwością miejscową w dalszym ciągu jest Marszałek Województwa Opolskiego.

Instalacja spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej na poziomie 203,9 MW_t objęta niniejszą decyzją nadal wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego w świetle przepisów art. 201 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Z przedłożonego wniosku wynika również, że instalacja spalania paliw o mocy nominalnej 203,9 MW_t, spełniać będzie wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, przy których określaniu uwzględniono m.in. dokumenty referencyjne BAT oraz Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r., ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania

zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE - co wymagane jest przepisami art. 204 ust. 1 i art. 207 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

W toku prowadzonego postępowania, organ w myśl art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.) zweryfikował dane zawarte we wniosku dotyczące rozbudowy zakładu o nowy kocioł parowy z warunkami określonymi w decyzji nr OSR.OS.6220.2.2021.ZS z 11.05.2021 r. wydanej przez Prezydenta Miasta Kędzierzyn-Koźle o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego przedsięwzięcia, stwierdzając spójność informacji.

Zgodnie z definicją istotnej zmiany w instalacji wynikającej z art. 214 ust. 3 ustawy Poś uruchomienie nowej instalacji spalania paliw, składającej się z kotła parowego o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie wynoszącej 82,8 MWt, opalanego gazem ziemnym, stanowi istotną zmianę w instalacji, gdyż zmiana ta sama w sobie kwalifikuje się jako instalacja o której mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzaju instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), tj. wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Z uwagi na powyższe wnioskowana zmiana pozwolenia zintegrowanego zakwalifikowana została jako istotna, zgodnie z art. 210 ust. 3a z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.).

Zgodnie z wynikającym z art. 218 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, obowiązkiem zapewnienia przez organ możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest zmiana pozwolenia zintegrowanego dotycząca istotnej zmiany instalacji, do publicznej wiadomości podano informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o mocy 516,1 MWt i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie zakładu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, tym samym umożliwiono zapoznanie się z dokumentacją złożoną w przedmiotowej sprawie oraz umożliwiono składanie uwag i wniosków w siedzibie organu, w terminie 30 dni od daty ukazania się zawiadomienia. Powyższą informację zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie UMWO (5 maja 2022 r.), w Biuletynie Informacji Publicznej UMWO (5 maja 2022 r.), na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta Kędzierzyn-Koźle (11 maja 2022 r.) oraz w Nowej Trybunie Opolskiej (12 maja 2022 r.).

W ustawowym okresie 30 dni od daty podania ww. informacji do publicznej wiadomości do Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące prowadzonego postępowania w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Organ nie uznał niniejszej zmiany pozwolenia zintegrowanego za istotną zmianę w rozumieniu przepisów ustawy o odpadach, dlatego zgodnie z brzmieniem art. 41a ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.) nie miał podstaw do zwrócenia się z prośbą do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których prowadzone jest przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Zgodnie z dyspozycją art. 183c ust 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz art. 41a ust. 8 pkt 1 ustawy *o odpadach*, przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta

powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy o odpadach, nie stosuje się w przypadku zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

W związku z tym, że Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). oraz mając na względzie obecnie obowiązujące przepisy prawa, organ nie ma obowiązku:

- ustalania w pozwoleniu zintegrowanym warunków ochrony przeciwpożarowej wynikających z operatu przeciwpożarowego, uzgodnionego przez Komendanta Powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, bowiem Zakład jest zobligowany do stosowania procedur wynikających z opracowanego programu zapobiegania awariom,
- występowania do Komendanta Powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji.

Ze względu na fakt, że wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego nie uwzględnia zmian w zakresie przetwarzania odpadów, organ nie miał podstaw do wystąpienia do Prezydenta Kędzierzyna-Koźła o wyrażenie opinii w przedmiotowej sprawie, na podstawie przepisów art. 41 ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699 z późn. zm.)

Po analizie merytorycznej wniosku stwierdzono, że niektóre zawarte w nim dane i informacje wymagają dodatkowych wyjaśnień oraz informacji, dlatego Marszałek Województwa Opolskiego pismami nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z: 13 czerwca 2022 r., 12 lipca 2022 r., 12 września 2022 r., 24 stycznia 2023 r. oraz 8 lutego 2023 r. wzywał Stronę do ich uzupełnienia.

W odpowiedzi na ww. wezwania Zakład uzupełnił wniosek o brakujące informacje przy pismach nr BG/444/22 z dnia 24 czerwca 2022 r. (data wpływu do UMWO – 28 czerwca 2022 r.), nr BG/605/22 z dnia 29 sierpnia 2022 r. (data wpływu do UMWO – 1 września 2022 r.), nr BG/783/22 z dnia 23 października 2022 r. (data wpływu do UMWO – 31 października 2022 r.), nr WE/42/2023 z 16.01.2023 r. (data wpływu do UMWO – 18 stycznia 2023 r.), oraz nr WE/327/23 z dnia 27 kwietnia 2023 r. (data wpływu do UMWO – 4 maja 2023 r.).

Po przeanalizowaniu wszystkich przekazanych przez Spółkę danych organ uznał, że wniosek jest kompletny i może stanowić podstawę do zmiany pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 4 stycznia 2023 r. Marszałek Województwa Opolskiego zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania dowodowego do wszczętego postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, jednocześnie informując o możliwości zapoznania się z całością dokumentacji zgromadzonej w sprawie w siedzibie organu lub też o możliwości udostępnienia akt sprawy za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres wskazany przez Stronę, przez okres 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Równocześnie informując, że zgodnie z art. 15zzzzzn pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095 z późn. zm.) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, organ administracji publicznej może zapewnić Stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również

za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r., poz. 344) na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 z późn. zm.) lub inny adres elektroniczny wskazany przez Stronę.

W wyznaczonym okresie, umożliwiającym Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, do organu wpłynęło uzupełnienie nr WE/42/23 z 16 stycznia 2023 r. (wpływ do UMWO – 18.01.2023 r.) stanowiące dodatkowy wniosek o zmianę zapisów pozwolenia, polegający na całkowitym usunięciu z list odpadów dwóch rodzajów wytwarzanych odpadów o kodach 15 01 10* i 15 02 02*. W ww. piśmie poinformowano również o zmianie w składzie Zarządu Spółki, w związku z tym, organ wezwał do uzupełnienia wniosku o zaświadczenia o niekaralności oraz oświadczenia o których mowa w art. 42 ust. 3a pkt 1, 3-5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, dla Panów: Filipa Grzegorzcyka oraz Mateusza Filipowskiego. Stosowne dokumenty Spółka przedłożyła przy piśmie nr WE/327/23 z dnia 27 kwietnia 2023 r., które zawierało dodatkowy wniosek dotyczący zmiany posiadanego pozwolenia zintegrowanego w zakresie dotyczącym zwiększenia ilości ścieków z instalacji do składowania odpadów.

Wnioskowane zmiany zostały uwzględnione w niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 5 maja 2023 r. Marszałek Województwa Opolskiego ponownie zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania dowodowego do wszczętego postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, jednocześnie informując o możliwości zapoznania się z całością dokumentacji zgromadzonej w sprawie w siedzibie organu lub też o możliwości udostępnienia akt sprawy za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres wskazany przez Stronę, przez okres 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

W okresie przewidzianym do składania uwag i wniosków, do organu wpłynęło uzupełnienie Grupy Azoty ZAK S.A. nr WE/366/23 z 12 maja 2023 r. (wpływ do UMWO – 17.05.2023 r.) będące dodatkowym wnioskiem o zmianę zapisów pozwolenia. Spółka zawnioskowała o wykreślenie z jego treści pozwolenia nieaktualnego już punktu XV, w którym określono termin od którego dopuszczalna była emisja z układu wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej o mocy nominalnej 121,1 MWt, tj. od 23 marca 2017 r. Obecnie zapis ten jest bezprzedmiotowy z uwagi na upływ tego terminu.

Ponieważ wnioskowana zmiana miała charakter wyłącznie porządkowy i nie skutkowała zmianami warunków pozwolenia, organ w niniejszej decyzji uwzględnił żądanie Strony i odstąpił od ponownego zawiadomienia o zakończeniu postępowania.

Korzystając z możliwości, jakie wskazuje ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r., poz. 755 z późn. zm.) organ w dniu 17 lutego 2023 r., przy udziale przedstawicieli Zakładu, dokonał oględzin instalacji do spalania paliw eksploatowanej w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A. Na okoliczność przeprowadzonych oględzin sporządzono protokół.

Po rozpatrzeniu wniosku organ ustalił co następuje:

Wniosek złożono w związku z przeprowadzoną okresową analizą pozwolenia zintegrowanego udzielonego Grupie Azoty Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30 czerwca 2006 r.

(z późniejszymi zmianami) dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji) oraz dla instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, która wykazała, że istnieje konieczność zmiany niektórych jego zapisów.

Mając na uwadze powyższe wyniki analizy, Marszałek Województwa Opolskiego, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 216 ust. 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, pismem nr DOŚ-III.7222.3.20.2021.JZ z dnia 12 lipca 2022 r., wezwał Grupę Azoty ZAK S.A. do złożenia wniosku o zmianę posiadanego pozwolenia zintegrowanego w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, określając jednocześnie jego zakres.

Wezwanie do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zostało doręczone prowadzącemu w dniu 15 lipca 2021 r., zatem prowadzący instalację miał obowiązek wystąpić z wnioskiem o zmianę posiadanego pozwolenia zintegrowanego w terminie do dnia 15 stycznia 2022 r.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie pismem nr BG/19/22 z dnia 13 stycznia 2022 r. (data wpływu do UMWO 14.01.2022 r.), wystąpiła do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem o zmianę zapisów pozwolenia zintegrowanego. Przedmiotem wniosku jest zmiana pozwolenia zintegrowanego w związku z koniecznością usunięcia z jego treści zapisów odnoszących się do części instalacji energetycznego spalania paliw w postaci pięciu kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz uwzględnienia nowego kotła parowego Ekol nr K11.

Wniosek zawiera również zmiany porządkowe oraz dostosowujące zapisy pozwolenia do stanu faktycznego, tj.:

- zmiany zapisów pozwolenia w zakresie terenów podlegających ochronie przed hałasem, z uwagi na uchwalenie zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- zmiany nazwy oraz treści punktu VI. pozwolenia pn.: „Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach”,
- dostosowania wymogów monitorowania zanieczyszczenia gleby i ziemi na zawartość substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia oraz monitorowania tych substancji w wodach gruntowych, do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U z 2016 r. poz. 1395),
- doprecyzowania informacji w zakresie gospodarowania odpadami, które zakład ma obowiązek przesyłać Marszałkowi Województwa Opolskiego oraz Opolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 31 marca danego roku za rok poprzedni.

Równocześnie wniosek stanowi odpowiedź na wezwanie Marszałka Województwa Opolskiego z dnia 26 listopada 2021 r. znak DOŚ-III.7222.55.2021.MWr do usunięcia naruszeń posiadanego pozwolenia, zgodnie z który morgan zobowiązał Grupę Azoty ZAK. S.A. do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie wyłączenia z eksploatacji pięciu kotłów Pauker nr K4 – K8; wystosowanym w ramach prowadzonego postępowania w sprawie ograniczenia tegoż pozwolenia.

Dodatkowo wniosek obejmuje uwzględnienie możliwości eksploatacji małego turbogeneratora badawczego Instytutu Maszyn Przepływowych PAN z Gdańska oraz niewielką zmianę w monitoringu gospodarki ściekowej dotyczącą zaktualizowania metodyki badań chlorków w ściekach poprzez uwzględnienie najnowszego wydania metody.

Wniosek obejmuje także wyłączenie z udostępniania załącznika nr 7 pn.: „Program Zapobiegania Awariom”, na zasadach i w trybie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.), wraz z uzasadnieniem o wyłączeniu z udostępniania. Dokument ten objęty jest tajemnicą przedsiębiorstwa i w oparciu o art. 267a ustawy *Prawo ochrony środowiska* został wyłączony z udostępniania. Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn-Koźle S.A. dopełniając obowiązek wynikającego z art. 261 ust. 6 ustawy Poś, udostępniła na swojej stronie internetowej „Informację o zagrożeniu poważną awarią przemysłową” związaną z działalnością Zakładu.

Po przeanalizowaniu wniosku w części dotyczącej wyłączenia z udostępniania informacji zawartych w załączniku nr 7 pn.: „Program Zapobiegania Awariom”, organ nie znalazł podstaw do odmowy uwzględnienia wniosku w tym zakresie, tym samym – uznając go za zasadny – uwzględnił w niniejszym postępowaniu i wyłączył z udostępnienia z powodu bezpieczeństwa publicznego.

Po analizie przedłożonego wniosku wraz z uzupełnieniami, organ uznał go za kompletny i niniejszą decyzją, na podstawie art. 192, w związku z art. 216 ustawy Poś, dokonał odpowiednio zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji), oraz instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żuźłowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.

Zmiany niniejszej decyzji dokonano w terminie przewidzianym w art. 209 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, odliczając od tego terminu okresy opóźnień w załatwieniu sprawy, spowodowane uzupełnieniami wniosku.

W wyniku wprowadzonych zmian w instalacji do spalania paliw, związanych z wyłączeniem kotłów węglowych Pauker nr K4 – K8 oraz uruchomieniem kotła parowego Ekol nr K11 opalanego gazem, obniżeniu uległa moc nominalna instalacji z 516,1 MW_t do 203,9 MW_t, tj. o 312,2 MW_t.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ niniejszą decyzją, zmienił treść sentencji decyzji odnoszącą się do łącznej nominalnej mocy cieplnej instalacji.

Organ, niniejszą decyzją zmienił punkt I.2 pozwolenia pn.: „Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom” uwzględniając zaprzestanie pracy kotłów K4 – K8 oraz włączenie do eksploatacji kotła parowego Ekol nr K11, a także zainstalowanie turbiny badawczej, przeciwpięrężnej TG-2.

W związku ze zmianami w instalacji, organ w punkcie II.1.1. pozwolenia pn.: „Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, środki ograniczające emisję” usunął zapisy odnoszące się do źródeł emisji związanych z kotłami Pauker nr K4 – K8, które przeznaczone są do wyłączenia z eksploatacji. Na skutek ww. zmian nie będą eksploatowane kominy nr 6.1.E-2 i 6.1.E-3 odprowadzające spaliny z kotłów węglowych, jak również emitory o nr 6.1.E-10, 6.1.E-11 i 6.1.E-12 stanowiące odpowietrzenia zbiorników oleju opałowego służącego do rozruchu tych kotłów. W instalacji powstanie nowe źródło emisji w postaci kotła Ekol nr K11, który będzie stanowił jednostkę szczytowo-rezerwową, w związku z tym organ, w tabeli nr 2 scharakteryzował parametry techniczne nowego źródła spalania paliw, tj. kotła parowego

Ekol nr K11 o mocy nominalnej 82,8 MW_t. Źródła emisji związane z kotłem Rafako nr K10 nie uległy zmianie względem stanu obecnego.

W wyniku wprowadzonych zmian, na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu źródłem emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza jest instalacja do spalania paliw o łącznej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 203,9 MW_t, w skład której wchodzi następujące jednostki kotłowe:

- kocioł pyłowy Rafako numer K10 o mocy cieplnej wprowadzanej w paliwie 121,1 MW_t opalany węglem kamiennym, z którego spaliny odprowadzane są emitorem 6.1.E-4;
- kocioł parowy Ekol numer K11 o mocy cieplnej wprowadzanej w paliwie 82,8 MW_t opalany gazem ziemnym, z którego spaliny odprowadzane są emitorem 6.1.E-5.

Poza kotłami źródłem emisji zanieczyszczeń z instalacji są zbiorniki magazynowe oleju opałowego, sorbentów, odpadów oraz systemy odkurzenia. Instalacja ta jest źródłem emisji zorganizowanej zanieczyszczeń do powietrza.

Z uwagi na powyższe, organ w punkcie II.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji” usunął zapisy odnoszące się do wielkości emisji z kotłów pyłowych Pauker nr K4 – K8; wielkość emisji z kotła pyłowego Rafako nr K10 pozostawił bez zmian, a dla kotła parowego Ekol nr K11 określił warunki emisji:

- dla substancji objętych standardami emisyjnymi, tj. dla pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla – na poziomie standardu określonego dla źródeł nowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860);
- dla substancji, dla których w konkluzjach BAT dla dużych obiektów energetycznego spalania zostały określone graniczne wielkości emisji – w odniesieniu do źródeł istniejących spalających gaz ziemny, tj. tlenków azotu oraz tlenku węgla.

Zgodnie z wymogami konkluzji BAT oraz art. 222 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w niniejszej decyzji określono wielkości graniczne emisji NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego, tj. wartości średniorocznej na poziomie 60 mg/Nm³ oraz średniej dobowej lub średniej z okresu pobierania próbek na poziomie 85 mg/Nm³.

Dla emisji tlenku węgla, konkluzje BAT nie określają granicznej wielkości emisyjnej, a jedynie wskazują wskaźnikowo średni roczny poziom emisji CO mieszczący się w zakresie <5 - 15 mg/Nm³. Zakład we wniosku zaproponował wskaźnik poziomu emisji tlenku węgla na poziomie 15 mg/Nm³, co zostało usankcjonowane niniejszą decyzją.

Prowadzący instalację przedstawił we wniosku ocenę dotrzymania standardów jakości powietrza na skutek emisji zanieczyszczeń ze wszystkich źródeł związanych z eksploatacją instalacji znajdujących się na terenie zakładu po uruchomieniu kotła K11, w postaci wyników obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, które zostały przeprowadzone dla maksymalnych wielkości emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza, ze wszystkich źródeł emisji zlokalizowanych na terenie Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A.

Obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu przeprowadzono zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu, określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87) przy użyciu programu komputerowego Operat FB firmy Proeko.

Obliczenia wykazały, że emisja substancji wprowadzanych do powietrza z instalacji znajdujących się na terenie zakładu nie spowoduje, poza granicami terenu, do którego

prowadzący instalację posiada tytuł prawny, przekroczeń standardów emisyjnych wynikających z rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. *w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860), granicznych wielkości emisyjnych określonych w konkluzjach BAT *w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania*, stężeń dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 845), ani przekroczeń wartości odniesienia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. nr 16, poz. 87).

Z ww. obliczeń wynika również, że emisja zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza z instalacji znajdujących się na terenie zakładu nie będzie skutkowała wystąpieniem znaczącego transgranicznego oddziaływania na tereny państw sąsiadujących z Polską.

Z analizy wyników rocznej oceny jakości powietrza za rok 2021, sporządzonej przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Opolu Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wynika, że przedmiotowa instalacja, zlokalizowana jest na terenie, na którym nie stwierdzono przekroczeń standardów jakości powietrza, zatem art. 225 i art. 226 ustawy *Prawo ochrony środowiska* nie będą miały zastosowania.

W instalacji do spalania paliw wytwarzane są głównie odpady paleniskowe w postaci popiołów i żużli lub ich mieszanek. W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów parowych Pauker nr K4-K8 nie będą wytwarzane odpady o kodzie 10 01 80 – *mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych*, które powstawały wyłącznie w związku z pracą tych kotłów.

Zgodnie z informacjami ujętymi we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, w związku z ograniczeniem wykorzystania węgla w instalacji, zmniejszy się ilość wytwarzanego odpadu o kodzie 17 05 04 – *gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03*.

W związku z powyższym, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślono z pozwolenia zintegrowanego możliwość wytwarzania odpadu o kodzie 10 01 80, a także zmniejszono ilość odpadu o kodzie 17 05 04 możliwą do wytworzenia z 20 Mg/rok na 15 Mg/rok.

Wydając przedmiotową decyzję organ, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślił z pozwolenia zintegrowanego również odpady o kodach: 15 01 10* i 15 02 02*, bowiem nie są to odpady wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

Wnioskujący określił, że nowa instalacja – kocioł Ekol nr K11 – nie będzie źródłem wytwarzania odpadów technologicznych. Kocioł ten będzie opalany gazem ziemnym, a spalanie gazu ziemnego nie powoduje powstawania odpadów paleniskowych oraz odpadów z oczyszczania spalin. Ewentualne odpady wytwarzane w wyniku utrzymania tej instalacji w sprawności będą wytwarzane przez podmioty świadczące usługi bieżącego lub okresowego utrzymania ruchu.

Z wniosku wynika, także że rodzaje i ilości odpadów wytwarzanych w istniejącej instalacji obejmującej kocioł Rafako nr K10 – nie ulegną zmianie. Nie zmieni się również ich charakterystyka, skład i właściwości.

Niniejszą decyzją organ, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślił z monitoringu odpadów sposób określania ilości wytwarzanych i kierowanych na składowisko mieszanek popiołowo-żużlowych o kodzie 10 01 80.

Organ uwzględnił także wniosek Spółki i pozostawił w pozwoleniu zintegrowanym zapisy dotyczące unieszkodliwiania odpadów o kodzie 10 01 80, w procesie D5. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 193 ust. 1 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, pozwolenie wygasa w przypadku wstrzymania użytkowania składowiska na czas dłuższy niż rok.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, organ uznał go za zasadny i dokonał zmian również w części dotyczącej akustycznego oddziaływania zakładu w środowisku.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów Pauker nr K4 – K8 organ, zgodnie z wnioskiem strony, dokonał zmian w punkcie II.3.1 usunął źródła hałasu związane z pracą tych kotłów. W związku z uruchomieniem nowej instalacji – kotła Ekol nr K11 – powstaną nowe źródła hałasu typu budynek, tj. budynek kotłowni szczytowo-rezerwowej oraz stacja redukcyjno-pomiarowa gazu, a także źródła wszechkierunkowe stanowiące układy wentylacyjno-klimatyzacyjne w ww. budynkach. Źródła hałasu związane z pracą kotła Rafako nr K10 nie ulegają zmianie w odniesieniu do warunków określonych w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym. Ponadto w budynku nr 211 Turbinowni zainstalowane zostanie dodatkowe źródło hałasu w postaci piątej turbiny badawczej przeciwprężnej TG-2. Źródło to nie spowodowało zmian w zakresie rozkładu czasu pracy Turbinowni jako źródła hałasu.

We wniosku stanowiącym podstawę do zmiany pozwolenia przedstawiono obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku pochodzącego od źródeł zakładu, z których wynikało, że oddziaływanie instalacji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną.

Organ, zgodnie z wnioskiem strony, w tabeli nr 7 pozwolenia, w punkcie II.3.2 pn. „Wielkości dopuszczalne poziomu hałasu emitowanego poza terenem, w odniesieniu do rodzajów terenów normowanych” dokonał zmian w zakresie aktualizacji klasyfikacji rodzajów terenów chronionych akustycznie na podstawie Uchwały nr XXXV/226/2017 Rady Gminy Bierawa z dnia 9 października 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bierawa dla sołectw Bierawa, Stare Koźle i Brzeźce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 2564.), Uchwały nr XIII/104/2019 Rady Gminy Bierawa z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniego obszaru gminy Bierawa obejmującego sołectwa Grabówka, Korzonek, Ortowice, Stara Kuźnia, Kotłarnia i Goszyce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2019 r. poz. 3930) oraz Uchwały nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2003 r. poz. 1038) ze zmianami w Uchwale nr XXXII/387/08 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 30.10.2008 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2008 r. poz. 2425).

Zakład objęty jest, wynikającym z przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.), obowiązkiem prowadzenia pomiarów poziomu hałasu, które winien wykonywać z częstotliwością raz na dwa lata. W niniejszej decyzji, zgodnie z wnioskiem strony, dokonano aktualizacji zapisów odnoszących się do terenów objętych ochroną przed hałasem (tabela nr 7) w obrębie, których pomiary te należy prowadzić. Wyniki pomiarów hałasu w środowisku prowadzący instalację przedstawia organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska zgodnie z art. 149 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów Pauker nr K4 – K8, w instalacji do spalania paliw Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. znacząco obniży się zużycie węgla kamiennego. Węgłem (w postaci miatu) opalany będzie jedynie kocioł K10, a nowy kocioł Ekol nr K11 opalany jest gazem ziemnym, wobec tego, zgodnie z wnioskiem Strony, w punkcie IV pozwolenia pn.: „Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców, paliw oraz ilość wykorzystywanej wody przez instalację”, organ dokonał stosownych zmian.

W niniejszej decyzji organ dokonał również zmian w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, wynikających z faktu wyłączenia z eksploatacji pięciu kotłów parowych Pauker nr K4 –

K8 oraz uwzględnienia w pozwoleniu nowej części instalacji w postaci jednego kotła parowego Ekol nr K11. Ponadto wniosek obejmował zmianę w zapisach dotyczących monitoringu gospodarki ściekowej dotyczącą zaktualizowania metodyki badań chlorków w ściekach poprzez uwzględnienie najnowszego wydania metody.

Zmniejszeniu uległa planowana do wykorzystania ilość wody zdemineralizowanej oraz wody przemysłowej, natomiast Zakład zrezygnował zupełnie z wykorzystania wody filtrowanej.

Ponadto zaktualizowano zapisy pozwolenia określające ilość, stan i skład ścieków powstających w wyniku eksploatacji instalacji poprzez dodanie informacji o powstających odsolinach i odmulinach z obiegu wodno-parowego i odwodnienia, spustach i kondensatach z urządzeń instalacji kotła K11, jak również skroplinach ze spalin z kotła K11. Zgodnie z wnioskiem Zakładu, określono na nowo strumienie ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji.

Dodatkowo na wniosek Strony zwiększono ilość powstających wód nadosadowych, ze względu na rosnący wpływ wód opadowych oraz infiltracyjnych. Ilość wód nadosadowych mierzona jest wspólnie z wodami opadowymi, które ze względu na znaczącą powierzchnię składowiska popiołów i żużli stanowią istotny i zmienny czynnik powodujący wzrost ilości odprowadzanych ścieków.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz włączeniem do eksploatacji kotła parowego Ekol nr K11, zmianie uległy również zapisy dotyczące monitoringu ilości wykorzystywanej wody na potrzeby instalacji spalania paliw oraz ilości powstających ścieków. Zweryfikowano miejsca, w których Zakład ma obowiązek prowadzenia pomiarów oraz rodzaje wykorzystywanych urządzeń pomiarowych, jak również sposób określania ilości powstających skroplin ze spalin kotła K11.

Organ, zgodnie z wnioskiem Strony, zmienił punkt VI pozwolenia pn.: „Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków odbiegających od normalnych, warunki określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach, środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia, oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń ograniczających emisję tak szybko jak to możliwe pod względem technicznym”, dostosowując jego nazwę do aktualnego brzmienia, wynikającego z przepisów art. 188 ust. 2 pkt 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz zmieniając jego treść poprzez usunięcie zapisów dotyczących warunków pracy odbiegających od normalnych dla kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 i określenie warunków pracy odbiegających od normalnych dla kotła Ekol nr K11. Parametry pracy instalacji kotła Rafako nr K10 w warunkach odbiegających od normalnych nie uległy zmianie.

Wniosek zawiera również ocenę, że nowa instalacja spełnia wymagania wynikające z art. 143 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. zastosowana technologia, uwzględnia i wykorzystuje w szczególności procesy i metody porównywalne z tymi, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej; postęp naukowo-techniczny; stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń; efektywne wytwarzanie oraz wykorzystanie energii; zapewnienie racjonalnego zużycia wody i innych surowców, materiałów i paliw; stosowanie technologii małodopadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów, tym samym przyczynia się do ograniczenia zasięgu oraz wielkości emisji.

W przedłożonym organowi wniosku wykazano, że instalacja energetycznego spalania (nowy kocioł parowy Ekol nr K11) spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik wynikające z art. 204 ust. 1 ustawy *Poś*, tj. wymagania zawarte w dokumentach referencyjnych, a w szczególności konkluzjach BAT opublikowanych 17 sierpnia 2017 r. w Dzienniku Urzędowym Decyzji

Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. *ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.*

Po weryfikacji informacji przedstawionych we wniosku, organ uznał, że instalacja spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik.

Mając na uwadze powyższe, w punkcie 8 niniejszej decyzji szczegółowo scharakteryzowano stosowane w trakcie eksploatacji kotła Ekol nr K11 działania i środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości i ograniczeniu oddziaływań transgranicznych. Organ zgodnie z wnioskiem Strony, odpowiednio zmienił treść punktu VII. pn.: „Wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji, w szczególności sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych”, ustalając warunki eksploatacji nowego kotła Ekol nr K11, spełniające wymagania konkluzji BAT dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do *dużych obiektów energetycznego spalania* opublikowanych 17 sierpnia 2017 r. w Dzienniku Urzędowym Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r.

Mając na uwadze obowiązek zawarty w art. 211 ust. 5 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, oraz dane zawarte we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, organ w punkcie IX pozwolenia pn: „Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji”, określił obowiązki dla prowadzącego instalację w odniesieniu do nowego kotła gazowego K11:

W podpunkcie IX.3.2 niniejszej decyzji, określono stanowisko pomiarowe na emitorze 6.1.E-5, należącym do kotła K11, a także obowiązek monitorowania emisji substancji do powietrza, zgodnie z wymaganą częstotliwością oraz normami określonymi w konkluzjach BAT 4. Zobowiązano zakład do ciągłego pomiaru emisji tlenków azotu (NO_x), w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenku węgla, a także do prowadzenia pomiarów okresowych dla pyłu ogółem i dwutlenku siarki, z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła.

W podpunkcie IX.5 rozszerzono obowiązek monitorowania jakości stosowanego paliwa, zobowiązując Spółkę do prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego gazu ziemnego, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z konkluzji BAT 9.

W ramach kontroli gazu ziemnego określane będą następujące parametry: wartość opałowa, liczba Wobbego oraz zawartość: CH₄, C₂H₆, C₃, C₄₊, CO₂ i N₂.

Ustalając ww. obowiązki wzięto jednocześnie pod uwagę, że wymogi dotyczące monitorowania wielkości emisji wynikają również z mocy prawa, tj. przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w *sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.).

Niniejszą decyzją w punkcie XII pozwolenia pn.: „Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji” określono sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz sposób i częstotliwość wykonywania pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych. Zakres tych badań odnosi się do ustaleń Raportu początkowego przedłożonego Marszałkowi Województwa Opolskiego w 2015 r. W celu dostosowania badań do wymagań rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w *sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi* (Dz.U. z 2016 r., poz. 1395), rozszerzono pozwolenie o obowiązek prowadzenia badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami

powodującymi ryzyko, z częstotliwością raz na 10 lat, w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa. Pierwsze badania należy wykonać do 31 marca 2025 r.

Z wyjaśnień Zakładu wynika, że obecnie określenie szczegółowego sposobu prowadzenia badań gleby i ziemi, a w szczególności ustalenie sekcji oraz ich lokalizacji, wiąże się z nieracjonalnie wysokim kosztem badań oraz z wykonaniem procedury przetargowej w celu wybrania wykonawcy badań. Zatem działania te zostaną podjęte przy pierwszych badaniach, które będą przeprowadzone w terminie do dnia do 31 marca 2025 r. Wówczas Spółka wystąpi o zmianę pozwolenia zintegrowanego w ww. zakresie.

W związku z usunięciem z pozwolenia kotłów parowych Pauker nr K-4 ÷ K-8, organ niniejszą decyzją wykreślił punkty XIII, XV i XVI odnoszące się do warunków ich eksploatacji. W niniejszej decyzji, na wniosek Strony, wykreślono również punkt XV, który stał się bezprzedmiotowy z uwagi na upływ czasu który określał. Dokonano równocześnie zmian porządkowych, polegających na zmianie numeracji punktu pn.: „Termin obowiązywania pozwolenia” z numeru XIV. na numer XIII.

Biorąc pod uwagę przepisy art. 186 ust. 1 pkt 8-10 ustawy *Prawo ochrony środowiska* organ stwierdził, że nie zaszła żadna z wymienionych przesłanek do odmowy wydania przedmiotowej decyzji, bowiem prowadzący instalację nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku (dołączono zaświadczenia o niekaralności), nie orzeczono wobec niego administracyjnej kary pieniężnej za przestępstwa przeciwko środowisku (dołączono oświadczenia), ani nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa wskazane w art. 163, art. 164 lub art. 168 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1138 z późn. zm.).

Pozostałe punkty decyzji pozostawiono bez zmian.

Za zmianę niniejszej decyzji Spółka dokonała opłaty skarbowej, zgodnie z pozycją III punkt 46 ust. 1 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. *o opłacie skarbowej* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2142 z późn. zm.) w wysokości 1005,50 zł (słownie: jeden tysiąc pięć złotych 50/100). Wpłaty dokonano na konto Urzędu Miasta Opola: Bank Millennium Nr 03 1160 2202 0000 0002 1515 3249 w dwóch transzach: pierwszą - 10 stycznia 2022 r. (10,00 zł) oraz drugą - 8 lutego 2022 r. stanowiącą pozostałą część w kwocie 995,50 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

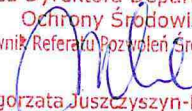
Zgodnie z art. 127a ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z upoważnienia
Marszałka Województwa Opolskiego
Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska

Manfred Grabelus

INSPEKTOR

Marta Wróbel
18.05.2023r.

Z-ca Dyrektora Departamentu
Ochrony Środowiska
Kierownik Referatu Pozwoleń Środowiskowych

Małgorzata Juszczyńska-Pieczonka

DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr

372065 2023-05-18 03 POLECONA ZPO

Otrzymuje:

/za zwrotnym potwierdzeniem odbioru/

1. Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.
w Kędzierzynie-Koźlu
ul. Mostowa 30A
47-220 Kędzierzyn-Koźle
2. a.a.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe
Kędzierzyn S.A.
Mostowa 30A
47-220 Kędzierzyn-Koźle

274094

